Proletari din toate țările, uniți-vă!

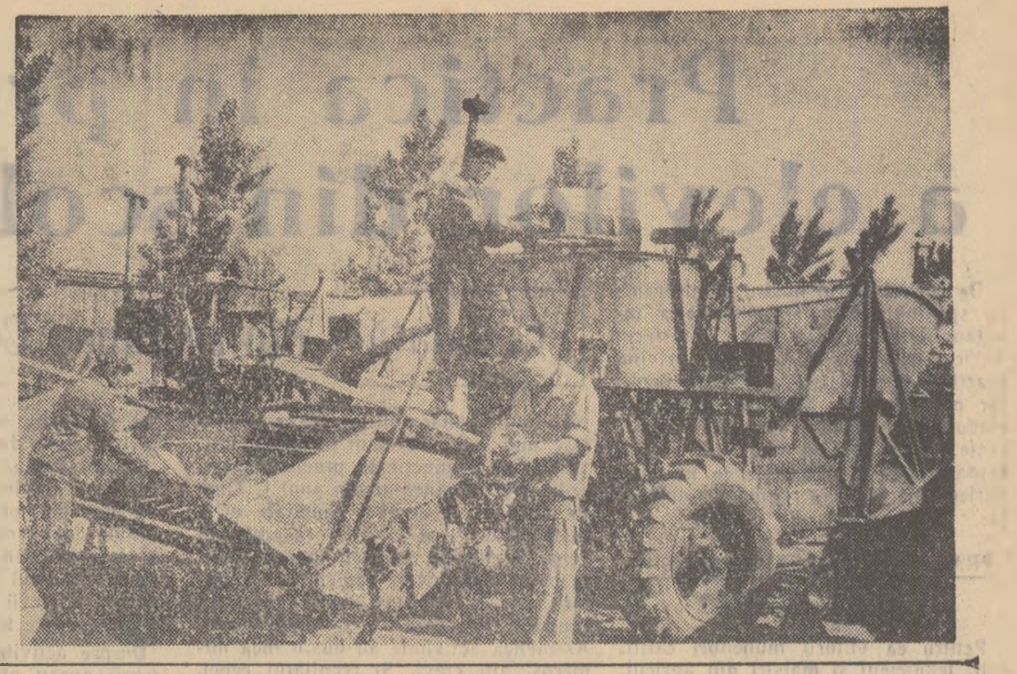
AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 635
Vineri 27 mai 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Pe terminate cu reparația utilajului

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Titu, regiunea București, antrenați în întrecere socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al Partidului, sînt pe terminate cu reparatul utilajului necesar în campania de vară. In fotografie: tov. Spirea Dumitru, Moiner Ștefan, Oprea Constantin și Naghy Ivan, lucrînd la reparatul combinelor

In întîmpinarea celui de al III-lea Congres al P. M. R.

PROIECTUL DE DIRECTIVE — IMBOLD SPRE NOI SUCCESE

Sarcini pe deplin realizabile

Cu deosebit interes am citit proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. recent apărut în ziare. Printre noi, cei de la gospodăria colectivă „Secera și Ciocanul" din satul Nicolae Fleva, raionul R. Sărat, citirea proiectului a stîrnit vii discuții. Ne-au impresionat mult mărețele țeluri pe care partidul le pune în fața oamenilor muncii și am înțeles pe deplin importanța obiectivelor pe care le avem de dus la îndeplinire, noi cei ce lucrăm în agricultură. Trebuie spus că realizarea în condițiile unui an agricol normal a unei producții medii pe țară de 1.800 kg de grîu și 2.500—2.800 kg de porumb boabe la ha, bunăoară, nu este o treabă chiar atît de ușoară. Totuși, prin eforturi susținute acest obiectiv nu numai că poate fi realizat dar chiar și depășit.

Referindu-ne la gospodăria noastră colectivă, putem afirma că în ceea ce privește producțiile de grîu și porumb, ea va atinge cu siguranță încă din acest an cifrele prevăzute în proiectul de Directive. Spunem aceasta, bazîndu-ne pe experiența dobîndită în anii trecuți în cultivarea acestor plante. Cu toate condițiile nu prea prielnice de climă care au fost în anul trecut, de pildă, gospodăria noastră a reușit să dobîndească de pe cele 210 ha cultivate cu grîu cîte 1.710 kg la ha, iar la porumb, tot pe 210 ha, cîte 3.650 kg boabe la ha. Mai trebuie adăugat că prin cultivarea intercalată a fasolei prin cele 210 ha cu porumb am realizat în anul trecut și o producție de fasole boabe de circa 350 kg la ha. Toate acestea se datoresc fără îndoială aplicării cu strictețe a regulilor agrotehnice cerute de fiecare cultură.

Și în acest an, colectiviștii noștri sînt hotărîți să obțină producții ridicate. Astfel, ne-am propus ca la cultura grîului să realizăm cîte 1.800 kg la ha de pe cele 325 ha cultivate cu această plantă, iar de pe cele 309 ha cultivate cu porumb, din care 250 de ha sînt intercalate cu fasole, cîte cel puțin 3.000 kg porumb boabe și 250 kg fasole la ha. Pentru a obține producții sporite, încă din toamnă am luat măsurile corespunzătoare. Grîul, bunăoară, a fost semănat tot în arătură adîncă făcută cu plugul tras de tractor, folosindu-se sămînță de soi, selectată și tratată. Pe suprafața de 130 de ha au fost aplicate îngrășăminte naturale și chimice. La porumb, de asemenea, arătura a fost făcută cu tractorul în toamnă, sau în ferestrele iernii, la 25-28 cm. Terenul a fost lucrat apoi bine în primăvară, iar însămînțarea s-a făcut la începutul lunii aprilie, folosindu-se pentru 154 ha. sămînță hibridă, pentru 150 ha. sămînță din soiul ICAR-54, iar restul de 5 ha. ocupîndu-l lotul de hibridare.

Ca lucrări de întreținere, am dat pînă în prezent la cultura porumbului o sapă rotativă, iar acum se execută prima prașilă, mecanic printre rînduri și manual pe rînd. In ce privește numărul prașilelor la această cultură, ca de altfel la toate culturile prășitoare, am stabilit ca în acest an să aplicăm atîtea cîte vor avea nevoie plantele.

Condițiile agrotehnice bune în care am făcut pregătirea terenului și semănatul, precum și dezvoltarea normală a culturilor de grîu și porumb în momentul de față ne dau garanția că și în anul acesta vom obține recolte bogate, îndeplinind cu cinste obiectivele puse în fața noastră de proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R., de a spori producțiile agricole și de a contribui într-o măsură din ce în mai mare la formarea fondului central al statului. De altfel, trebuie spus că în acest an gospodăria noastră va vinde statului pe bază de contract peste 33,5 vagoane de grîu și porumb, cantitate cu mult mai mare decît cea din anul trecut.

NICHITA CHIVULESCU
președintele gospodăriei colective „Secera și Ciocanul" din satul Nicolae Fleva, raionul R. Sărat

ION SAVA DINU
secretarul organizației de bază P.M.R.

Ing. SERGIU CANTARAGIU

Contribuția noastră la sporirea de 5 ori a numărului de vaci

Colectivul de muncă al secției zootehnice a gospodăriei de stat Popești-Leordeni a primit proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al Partidului cu bucurie și însuflețire dar și cu un sentiment de răspundere crescîndă față de importantele sarcini ce-i stau în față.

Proiectul prevede între altele „creșterea numărului de vaci în gospodăriile de stat și a vacilor proprietate obștească a gospodăriilor agricole colective. In sectorul agricol de stat numărul vacilor va trebui să crească de la 60.000 în 1959 la peste 300.000 în 1965".

Trebuie să arătăm că, deși în ultimii ani în gospodăria noastră s-au obținut succese pilduitoare în ce privește creșterea producției de lapte, nu ne putem lăuda cu aceleași rezultate la mărirea efectivului de vaci. Intr-adevăr, din cauza lipsei de spațiu de cazare, în ultimii 4 ani numărul vacilor de lapte a crescut de la 300 la numai 340 de capete.

In schimb, gospodăria a crescut și livrat altor gospodării de stat un mare număr de juninci și vaci de lapte. De exemplu, în 1959 am livrat multor unități agricole de stat din Moldova și Ardeal 130 de juninci; mai multe gospodării de stat din regiunea București au primit alte 60 de juninci; în acest an, am livrat gospodăriei de stat Bragadiru 30 de juninci. De asemenea, anul trecut am furnizat gospodăriei de stat Mihai Viteazu 49 de vaci de lapte, iar peste cîteva zile vom livra gospodăriei de stat Bragadiru alte 50. Mai trebuie arătat că gospodăria noastră a livrat și un mare număr de tăurași de prăsilă, atît gospodăriilor de stat cît și gospodăriilor colective din regiunea București.

Spre a traduce cu cinste în viață prevederile proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al Partidului, în gospodăria noastră au fost luate măsuri ca efectivul de vaci să crească în mare măsură, an de an, astfel ca pînă în 1965 să ajungem la 900 de capete din prăsilă proprie. Pînă la sfîrșitul anului acesta, de pildă, de la 340 de vaci de lapte cît avem în prezent, vom ajunge la 500 de capete.

Pentru a asigura vacilor adăposturile corespunzătoare vom construi o serie de grajduri moderne, dotate cu tot utilajul necesar micii mecanizări.

Zilele acestea, de exemplu, vom da în folosință un grajd nou cu stabulație liberă pentru 200 de capete, prevăzut cu instalație de apă, lumină etc. Camera de muls a acestui grajd modern (unde mulsul se face mecanizat) va fi dată în folosință pînă la 1 iunie.

Paralel cu creșterea efectivului de vaci, noi ne preocupăm să mărim cît mai mult producția de lapte. Mulgătorii noștri — dintre care merită să fie evidențiați în mod deosebit tov. Jităraș Ion, Huja Ion, Chiriac Gh. — au obținut deja mari depășiri ale planului de producție, în primele 4 luni ale acestui an.

Pentru a putea spori neîncetat producția și reduce costul ei, pentru a crea condiții optime de îngrijire și furajare, gospodăria a asigurat un conveier verde complex, abundent, care e exploatat prin pășunare. Taberele de vară sînt prevăzute cu instalații de apă și lumină electrică.

Mulgătorii și crescătorii noștri de viței sînt hotărîți, pe de altă parte, să-și ridice neîncetat calificarea profesională astfel încît paralel cu creșterea an de an, a efectivului de vaci, să obțină produși de înaltă valoare zootehnică, contribuind astfel la îndeplinirea luminoaselor sarcini trasate de partidul care pune în centrul preocupărilor sale ridicarea nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

AUREL CONDURATU
inginer șef al gospodăriei de stat Popești-Leordeni

Dr. LUGESCU DIMITRIE
zootehnistul șef al gospodăriei de stat

PROIECTE INSUFLEȚITOARE

Una dintre cele mai tinere unități agricole de stat din preajma Bucureștiului este, fără îndoială, gospodăria de stat Voluntari (înființată în luna ianuarie 1960).

In aceste zile, muncitorii de aici se străduiesc ca lucrările în vii, îndeosebi stropitul, și cele în livezi, mai ales recoltatul cireșelor, să se facă la vreme.

Și la răsadnițe și sere (gospodăria tinde a se specializa în producerea de legume forțate), ca și în sectorul avicol se muncește cu sîrguință.

Un puternic imbold spre a obține rezultate cît mai valoroase l-a constituit și pentru colectivul de muncă al gospodăriei de stat Voluntari, proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al Partidului. Sub îndrumarea organizației de partid, toate cele 3 grupe sindicale ale gospodăriei au organizat adunări în cadrul cărora muncitorii au purtat discuții însuflețite în legătură cu prevederile proiectului de Directive.

La adunarea ce a avut loc la grupa sindicală viti-pomicolă de la secția Ștefănești, după prelucrarea proiectului de Directive a luat cuvîntul, între alții, muncitorul fruntaș Țurcanu Arsene.

— Programul de dezvoltare a economiei noastre naționale expus în proiectul de Directive, a spus el, arată că între altele, o atenție specială se va da și dezvoltării legumiculturii, pomiculturii și viticulturii. Pentru ca în sectorul viticol unde lucrăm noi, să obținem producții bogate cu un preț de cost cît mai redus, e nevoie să ne concentrăm atenția către realizarea unor cît mai importante economii. In acest scop, eu socot că e pe deplin posibil ca la fiecare din cele aproape 40 ha cu vie, să realizăm pînă la sfîrșitul anului o economie de cel puțin 200 de lei. La stropitul viei, putem folosi începînd din zilele viitoare în loc de vermorele, pompe carosabile cu tracțiune animală, cu care s-a lucrat numai în livezi pînă acum. In felul acesta, reducînd volumul de muncă manuală, vom putea reduce în mare măsură cheltuielile.

Muncitorul Barleir Niculae care lucrează la serele gospodăriei a arătat în cadrul adunării grupei sale sindicale, că anul acesta s-a acordat o atenție mult mai mare producerii de trufandale în sere, cît și în răsadnițe calde. Pînă zilele trecute, gospodăria a livrat însemnate cantități de roșii, castraveți, dovlecei, salată, ardei etc.

In numele tovarășilor săi, tov. Barleir s-a angajat ca, întreținînd culturile cu grijă, să dea peste plan 1.500 de kg de castraveți și 2.000 de vinete.

La rîndul său, inginerul Zis Gh., conducătorul unei brigăzi legumicole, a subliniat că prin instalarea unei conducte de apă între răsadnițe și organizarea mai bună a muncii de întreținere a culturilor, se va putea economisi numai la brigada lui 30.000 lei, ceea ce va contribui în mare măsură la reducerea prețului de cost al produselor.

Și la secția avicolă, condusă de

ION DRINCU

(Continuare în pag. 4-a)

Un măreț program pentru dezvoltarea viticulturii

Condițiile pedoclimatice din țara noastră au fost și sînt deosebit de prielnice pentru cultura viței de vie. De aceea, cu veacuri și milenii în urmă, viticultura a constituit una din ocupațiile de seamă ale strămoșilor noștri. Cu timpul și pe măsura sporirii veniturilor aduse, viticultura s-a dovedit una din ramurile importante de activitate economică aducătoare de venituri mari. Din această cauză, interesul pentru viticultură a început să crească, mai ales în etapa de ascensiune a capitalismului. Așa se explică de ce și viticultura s-a transformat într-un mijloc de exploatare și de îmbogățire personală a celor avuți. Mai mult de 1/3 din totalul suprafețelor acoperite cu vii aparțineau moșierilor, mînăstirilor și fostei dinastii; aceștia produceau și cele mai bune vinuri cu care satisfăceau nevoile reduse ale exportului și cerințele de consum intern ale marilor orașe. Restul viilor alcătuite din suprafețe mici și foarte mici (sub un ha) plantate cu numeroase soiuri romînești și străine și mai ales cu hibrizi producători direcți, produceau vinuri de calitate inferioară, bolnave și cu defecte, fără valoare comercială. Lipsa de preocupare pentru dezvoltarea producției, alături de crizele sistematice de supraproducție, a constituit și în viticultură trăsătura esențială a regimului burghezo-moșieresc. Din această cauză viticultura noastră s-a dezvoltat încet, anarhic și fără perspectivă. In trecut, producția era plafonată, suprafața încadrată în limite de netrecut iar întreaga viticultură lipsită de perspectivă ori cu perspective sumbre.

In opoziție cu regimul burghezo-moșieresc incapabil să ofere o situație mai bună viticulturii, regimul democrat-popular a creat rînd pe rînd condițiile necesare pentru dezvoltarea sistematică și fără precedent a viticulturii noastre, ca și a întregii economii naționale. Apreciind la justa sa valoare însemnătatea viticulturii în cadrul economiei naționale, conducerea de partid și de stat a trasat cu fiecare plan de stat obiective și sarcini mărețe, a căror realizare reprezintă tot atîtea etape de avînt continuu pentru dezvoltarea

Prof. dr. T. MARTIN

(Continuare în pag. 3-a)

Tov. Bahrin D-tru, ing. agronom la gospodăria de stat Leordeni, regiunea Pitești, tov. Diaconu Alex. președintele sindicatului și maistrul de cultură Dobreanu Marin de la brigada 2-a viticolă, discutînd despre proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al Partidului.

IN RAIONUL CĂLĂRAȘI

Toată atenția lucrărilor de îngrijire a culturilor

DEMNI DE TOATĂ LAUDA

„Membrii gospodăriilor agricole colective fruntașe din raionul nostru, printre care cei din Ceacu, Cuza Vodă, Călărașii Vechi și alții, s-au convins nu o dată că de respectarea regulilor agrotehnice privind întreținerea culturilor depinde în mare parte obținerea unor producții sporite de porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc. Ajutați de mecanizatorii S.M.T.-urilor, care le-au executat cîte 2—3 prașile mecanice, la care s-au adăugat cele manuale și cu atelajele, ei au dobîndit, bunăoară, peste 1.600 kg floarea-soarelui la ha, între 3.500—4.000 kg porumb la ha, peste 25.000 kg sfeclă de zahăr la ha etc. Și în această primăvară, colectiviștii acordă o atenție deosebită lucrărilor de întreținere, și îndeosebi a prășitului". Vorbele acestea mi le spunea șeful secției agricole a raionului Călărași (raion în întregime colectivizat), tov. ing. Gh. Predescu.

In primăvara acestui an, timpul răcoros și secetos, a contribuit într-o oarecare măsură la întîrzierea vegetației. Prășitoarele și îndeosebi porumbul s-au dezvoltat mai greu ca în alți ani. Totuși colectiviști ca cei din comunele Cuza Vodă, Radu Negru și Călărașii Vechi, știind că prin spargerea crustei înlătură evaporarea apei din sol, au trecut la prășitul culturilor. Demni de toată lauda sînt colectiviștii din aceste comune. Pînă în prezent G.A.C. „1 Mai" din comuna Cuza Vodă, a executat prașila I pe întreaga suprafață cultivată cu sfeclă de zahăr (50 ha), floarea-soarelui (200 ha) și porumb (952 ha).

DAR IN ALTE COMUNE?

Ce-i drept, prășitul sfeclei de zahăr și a florii-soarelui se apropie de sfîrșit. Insă la aceste culturi prașila I trebuie terminată în jurul datei de 20 mai. După situația primită la raion, rezultă că mai întîrziat este prășitul porumbului, lucrare care pînă la 24 mai nu fusese făcută decît pe 14.595 ha din 30.172 ha, adică nici pe jumătate din suprafața planificată. Mult rămase în urmă sînt gospodăriile colective din comunele Boșneagu, Dragalina, Drajna, Cacomeanca și Modelu, unde mai sînt de prășit suprafețe de porumb variind între 150—680 ha. Ceva mai mult, gospodăria colectivă din comuna Rasa, pînă la 24 mai nu începuse încă prășitul porumbului de pe cele 740 ha, această gospodărie fiind de altfel mult rămasă în urmă și cu prășitul sfeclei de zahăr și a florii-soarelui.

Cauzele care au dus la această stare de lucruri constau îndeosebi în faptul că conducerile gospodăriilor colective nu au privit cu destul simț de răspundere importanța prașilelor date la vreme. Cum să realizeze un volum mai mare de lucrări la prașila porumbului gospodării ca cele de mai sus, cînd aici prășitul porumbului a început doar de cîteva zile?

O altă cauză care a dus la întîrzierea executării prașilei este și aceea că unele unități au întîrziat mult și cu semănatul porumbului. Pe de altă parte, conducerile unor G.A.C. se plîngeau că nu au ce da de lucru la colectiviști, însă nu-i puneau pe aceștia la plivitul grîului ori la prășitul porumbului.

Și mai prost stau lucrurile în ce privește executarea prașilei la porumbul pentru siloz. Din cele 42 gospodării colective din raion, nu au început prașila la această cultură decît 12 unități.

SPRIJINUL MECANIZATORILOR

In executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, un sprijin temeinic îl primesc colectiviștii din partea mecanizatorilor de la S.M.T.-urile Ciocănești, Roseți, Cuza Vodă și Bogdana. Aceștia au executat înainte de prășit o lucrare cu sapa rotativă, iar acum zoresc executarea prașilei I-a cu ajutorul cultivatoarelor suspendate pe tractoarele UTOS. Tractoriști ca Micu Constantin, Vasile Gheorghe, Ioniță Ion, Marinache Nicolae, de la S.M.T. Cuza Vodă, ori Călin Nicolae și Nicolae Andrei de la S.M.T. Roseți, realizează zilnic între 16—20 și chiar 25 ha la prășitul mecanic. Colectiviștii din comunele Cuza Vodă, Mircea Vodă și Dichiseni, sînt mulțumiți de lucrările de bună calitate făcute de acești destoinici tractoriști. Dimpotrivă, colectiviștii din Potcoava nu sînt mulțumiți de felul cum sînt ajutați la prășit de către mecanizatori ca Dima Dobrin și Barbu Nicolae de la S.M.T. Cuza Vodă, care nu înțeleg să-și ducă sarcinile la îndeplinire.

NU TOȚI AGRONOMII SINT PE TEREN

De rămînerea în urmă a executării prașilei I (care s-a executat pe întreg raionul în proporție de numai 60 la sută) se fac vinovați și tehnicienii și inginerii agronomi din G.A.C. Ce-i drept unii din aceștia, printre care tehnicianul Ion Constantin și inginerii agronomi Apostolescu Mircea, Șandru Ionel din comunele N. Bălcescu, Crucea și Radu Negru, își fac cu prisosință datoria, îndrumînd cu competență munca colectiviștilor în executarea lucrărilor de întreținerea culturilor la timp și bine. Alții însă, printre care inginerii Zaharia Constantin din comuna Boșneagu, Niculescu Alexandru din Bogdănița, Mihai Constanța din Călărași și Ciobotaru Dionisie din Găunoși, nu-și duc întotdeauna sarcinile la îndeplinire. Unii din ei pleacă acasă, nedînd cu săptămînile pe la gospodărie, nu se preocupă de bunul mers al treburilor în unitatea în care lucrează.

★

Față de cele arătate mai sus, se impune luarea de grabnice măsuri. In primul rînd conducerile gospodăriilor colective din raionul Călărași au datoria să intensifice la maximum mersul lucrărilor de întreținere a culturilor; tehnicienii și inginerii agronomi să îndrume și să supravegheze îndeaproape executarea în bune condiții agrotehnice a prășitului culturilor, iar mecanizatorii din S.M.T.-urile raionului să folosească întreaga capacitate de lucru a utilajului ce-l au în dotare, — pentru ca prășitul culturilor să fie executat în timp util și cît mai bine.

L. EȘEANU

Vizita ministrului Agriculturii din R. P. Polonă în țara noastră

Miercuri la amiază a sosit în Capitală, la invitația Ministerului Agriculturii, o delegație agricolă din R.P. Polonă în frunte cu Mieczyslaw Jagielski, ministrul Agriculturii R. P. Polone, pentru a lua cunoștință de realizările obținute în transformarea socialistă a agriculturii, în organizarea și dezvoltarea diferitelor ramuri de producție agricolă în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii Ion Cozma, ministrul Agriculturii, Marin Stancu, Eugen Alexe și Bucur Șchiopu adjuncți ai ministrului Agriculturii, de funcționari superiori ai Ministerului Agriculturii și reprezentanți ai institutelor de cercetări agricole.

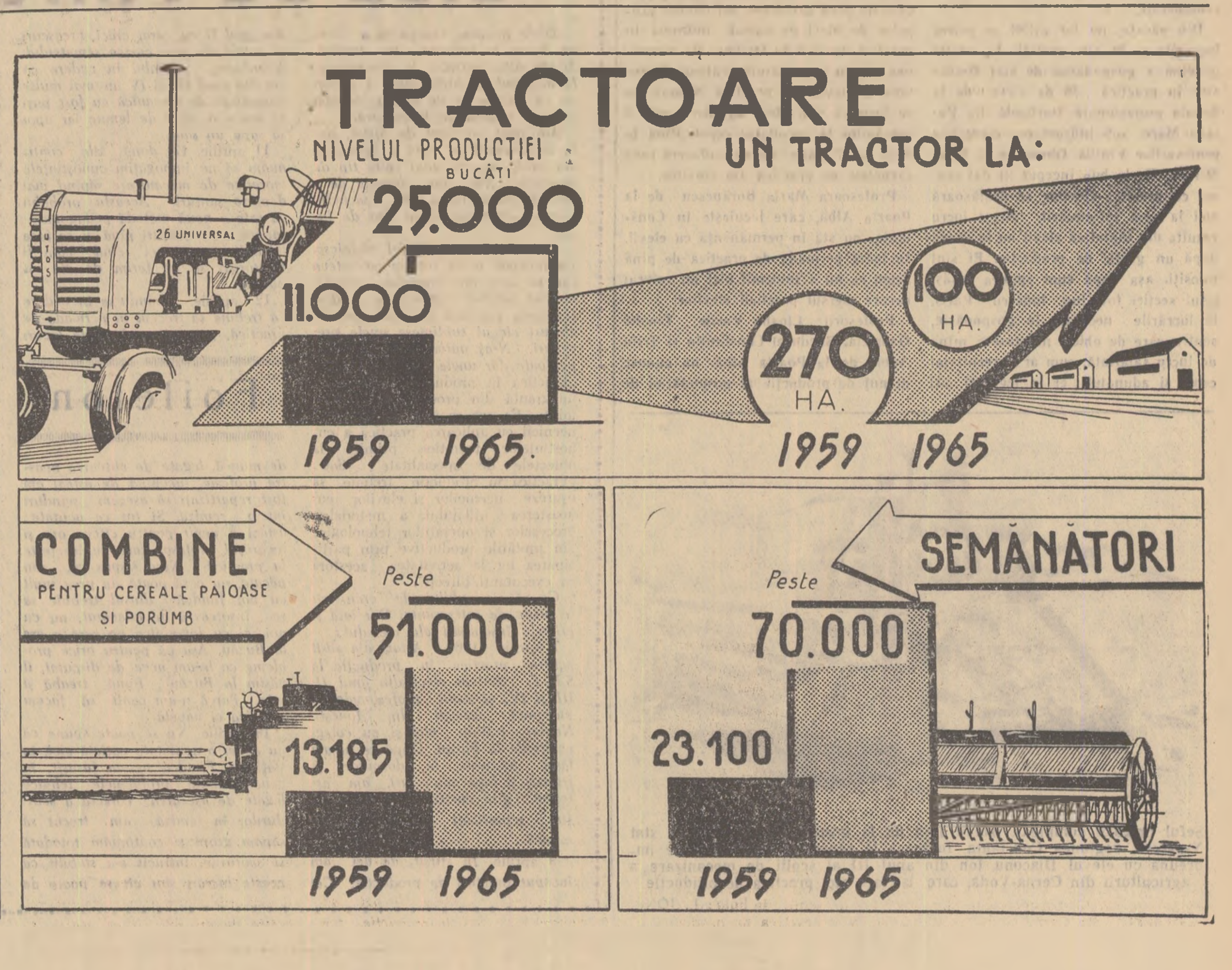
Au fost de față Janusz Zambrowicz, ambasadorul R. P. Polone la București și membri ai ambasadei.

In timpul șederii în țara noastră oaspeții vor vizita unități agricole de stat și cooperatiste, stațiuni experimentale, unități industriale îndeosebi întreprinderi constructoare de mașini și utilaje pentru agricultură, institute de cercetări agricole, de învățămînt agricol superior, centre școlare agricole, precum și instituții de cultură.

★

După-amiază Mieczyslaw Jagielski, ministrul Agriculturii R.P. Polone, împreună cu membrii delegației, au avut o întrevedere cu tov. I. Cozma, ministrul Agriculturii, la care au asistat specialiști din Ministerul Agriculturii.

(Agerpres)

Practica în producţie a elevilor din şcolile agricole

De curînd ziarul nostru a întreprins cu sprijinul Direcţiei generale a învăţămîntului agricol din Ministerul Agriculturii, un raid-anchetă privind practica în producţie a elevilor şcolilor profesionale agricole. Redăm în rîndurile de mai jos cele mai importante aspecte privind felul cum se desfăşoară această activitate în unităţile agricole de stat din regiunea Constanţa.

Constatări din regiunea Constanţa

PRACTICA IN SPECIALITATE — OBIECTIV DE BAZĂ

Pentru ca viitorii muncitori calificaţi, tehnicieni şi maiştri din agricultură să-şi însuşească experienţa înaintată a muncii de înaltă productivitate, să fie cu adevărat stăpîni pe tehnica meseriei alese, este absolut necesar ca pe lîngă pregătirea teoretică să facă şi o temeinică practică în producţie. Unul din obiectivele de mare însemnătate pe timpul practicii este acela ca elevii să-şi facă practica în specialitate.

La S.M.T. Mircea Vodă, sînt în practică 5 elevi mecanizatori din anul III şi un elev maistru, toţi de la Centrul şcolar de mecanizarea agriculturii din Cerna-Vodă. Deşi planul de muncă întocmit la S.M.T. nu corespunde întrutotul cu programa de învăţămînt a şcolii, totuşi fiecare elev practicant trece prin rotaţie de la un loc de muncă la altul. Pînă de curînd fiecare lucrase la reparatul combinelor şi batozelor, la rodajul motoarelor, la pompele de injecţie, la borştanga, la diferite lucrări cu tractorul în staţionar (uruit, bătut porumb) ori în cîmp pe tractor, la lucrări de cultivaţie, discuit, semănat şi prăşit.

Practica celor 8 elevi mecanizatori de la Centrul şcolar Cerna-Vodă (7 din anul II şi unul din anul III) care se desfăşoară la G.A.S. Nazarcea, este de asemenea satisfăcătoare, carnetele lor de practică fiind săptămînal vizate de inginerul şef al gospodăriei, tov. Ilea Romulus. Şeful brigăzii complexe de aici, Ismail Iaşa, este mulţumit de activitatea elevilor Diaconu Ion şi Popa Ştefan care au făcut lucrări bune îndeosebi la reparatul combinelor.

Şi în ce priveşte practica elevilor de la clasele agricole şi viticole, treburile merg bine. Elevii au luat parte la lucrări din specialitatea lor (spargerea crustei, prăşit, rărit, plantat portaltoi, legat în vie, stropit, plantat viţă în goluri etc.).

Lucruri bune se pot spune despre desfăşurarea practicii elevilor şi în alte unităţi. La G.A.S. „Partizanul" din Medgidia, de pildă, cei 5 elevi din anul III ai Şcolii profesionale agricole din Zebil îşi duc la îndeplinire cu cinste sarcinile trecute în planul de muncă. Caietele de practică sînt ţinute ce-i drept la zi, însă sînt completate cu date foarte sumare.

Model de bună activitate poate fi considerată şi munca elevilor din anii I şi II — zootehnie de la Centrul şcolar Poarta Albă care sînt în practică la Staţiunea experimentală I.C.Z. Palas. Planul de muncă de aici este axat pe programa de învăţămînt a şcolii respectîndu-se totodată şi graficul de rotaţie pe feluri de lucrări. Ceva mai mult. Pentru a se împleti atît interesele elevilor, de a face practică în specialitate, cu datoria de a se realiza planul de venituri al şcolii, merită a fi subliniat felul cum s-a procedat aici. La propunerea profesorilor Isar Virgiliu şi Apostol Nicolae, conducerea staţiunii a căzut de acord ca toţi cei 59 elevi din anul I-II să facă practică în toate sectoarele zootehnice ale staţiunii, timp de aproape o lună de zile. După această perioadă ei au fost repartizaţi la executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor furajere prăşitoare (morcov şi sfeclă furajeră, plante perene furajere). Cu ce au lucrat în sectorul vegetal timp de circa o săptămînă, şi-au acoperit cheltuielile pentru timpul cînd au lucrat în zootehnie, timp în care nu au fost remuneraţi.

Din păcate, nu tot astfel se petrec lucrurile şi în alte unităţi. La secţia grădină a gospodăriei de stat Ovidiu sînt în practică 76 de elevi de la Şcoala profesională Horticolă din Palazu Mare, sub îndrumarea directă a profesorilor Vintilă Gheorghe şi Păun Mircea. De la bun început îţi dai seama că practica elevilor se desfăşoară aici la voia întîmplării. Acest lucru rezultă din faptul că elevii nu lucrează după un grafic de producţie. Ei sînt folosiţi, aşa după cum spunea însăşi şeful secţiei tov. ing. Ionescu Paris, la lucrările necesare în gospodărie, pentru care de obicei nu găsesc mînă de lucru salariată, cum ar fi recoltatul cepei şi adunatul ei în legături, ori recoltatul spanacului, lucrări ce se plătesc mai slab. Să luăm de pildă activitatea de producţie în practică a elevului Gh. Zăgăneanu din anul I. Timp de aproape o lună şi jumătate el a fost folosit o zi la udat răsaduri în seră, 2 zile la recoltat spanac, o zi la bătut geamuri la ramele răsadniţelor, o zi la prăşitul cepei, iar restul timpului la recoltat şi legat ceapă. Asemenea activitate au dus-o încă numeroşi alţi elevi. Şi recoltatul cepei, lucrarea ce au început-o elevii la 20 aprilie, va mai dura încă 2 săptămîni. Intre timp practica elevilor este pe sfîrşite. Ne întrebăm: Cu ce se aleg ei de pe urma lucrărilor practice?

Pe de altă parte carnetele de practică ale elevilor nu au fost controlate şi vizate de şeful secţiei. Ele sînt slab completate atît din punct de vedere al conţinutului cît şi al formei. In unele din ele apar greşeli de ordin tehnic sau de gramatică, dar care nu sînt semnalate de profesori, atunci cînd le vizează.

Este de la sine înţeles că elevii ar trebui puşi la executarea unor lucrări mai importante, cum ar fi copilitul, stropitul cu zeamă bordeleză, plantatul, cît şi la alte lucrări din pomi-viticultură.

Tot la G.A.S. Ovidiu mai fac practică şi 20 de elevi din anul I zootehnie de la Centrul şcolar din Poarta Albă. Practica elevilor este condusă de tov. profesoară Maria Borănescu. Despre aceşti 20 de elevi, viitori zootehnişti, trebuie să arătăm că pînă în prezent nu au făcut nici o oră de practică în specialitate. Deoarece li s-a spus că ei nu vor putea să realizeze cei 7,20 lei zilnic în zootehnie, au fost puşi să lucreze numai la prăşit ceapă, bătut porumb şi împrăştiere de îngrăşăminte. Cît despre zootehnie, elevii nu ştiu nici unde sînt grajdurile.

Aspecte negative privind folosirea în specialitate a elevilor practicanţi se mai pot semnala şi în alte părţi. La G.A.S. Agigea, bunăoară, elevii de la Cerna-Vodă erau într-o vreme folosiţi de oricine avea nevoie de ajutor în ziua respectivă. Pe de altă parte, la G.A.S.-urile Dorobanţu, Ţepeş Vodă şi Stupina, elevii au fost puşi în primele 5 zile la diferite munci de corvoadă, printre care la aranjarea atelierelor etc. De asemenea, la G.A.S. Cerna-Vodă, 10 elevi din anii II şi III a şcolii de mecanizare din localitate au fost folosiţi timp de aproape 2 săptămîni în atelierul de lemnărie pentru făcutul unor rafturi.

ÎNDRUMAREA ŞI CONTROLUL MUNCII LA PRACTICĂ

Din capul locului trebuie arătat că felul în care se desfăşoară practica elevilor oglindeşte de fapt în mare măsură felul în care profesorii îşi duc la îndeplinire rolul lor de instructori. Nu-i de loc întîmplător faptul că la I.C.Z. Palas practica elevilor se desfăşoară în bune condiţii. Profesorii Apostol Nicolae şi Isar Virgiliu de la Poarta Albă, lucrează după un plan chibzuit întocmit. Ei au întocmit de altfel şi un grafic de realizare a lucrărilor în care sînt trecuţi fruntaşii, constituind un imbold în munca elevilor pentru realizarea de lucrări în cît mai mare volum şi de cea mai bună calitate. In timpul liber profesorii fac şcolarizare cu elevii la locul de muncă arătîndu-le de pildă, descrierea, demontarea, montarea şi funcţionarea aparatului de muls electric. După aceea se fac seminarizări. De altfel cei mai buni elevi, vor fi şi mai bine plătiţi pe timpul practicii.

Lucruri bune se pot spune şi despre grija cu care-şi duc la îndeplinire sarcinile şi profesorii Ungureanu Dumitru, de la Cerna-Vodă, Voinea Ion, de la Zebil, Ciobanu Nicolae de la Poarta Albă şi alţii.

Nu tot astfel putem vorbi despre cei doi profesori de la Palazu Mare, tov. Păun Mircea şi Vintilă Gheorghe, care nu prea urmăresc activitatea grupelor de elevi pe care-i îndrumă în practică la G.A.S. Ovidiu. De asemenea, ei nu au alcătuit graficul de rotaţie al elevilor în practică. Numai aşa se face că unii elevi au lucrat cîte 3 săptămîni la recoltatul cepei. Pînă la data de 17 mai ei nu controlaseră încă carnetele de practică ale elevilor.

Profesoara Maria Borănescu de la Poarta Albă, care locuieşte în Constanţa, nu stă în permanenţă cu elevii. In toată perioada de practică de pînă acum ea nu a întocmit nici un referat despre mersul practicii elevilor.

Profesorii Cioabă Vasile, Cioabă Gabriela, Burduşel Constantin şi Trifu Adela de la Poarta Albă, nu cunosc planul de producţie al gospodăriei de stat Basarabi, unde fac practică 104 elevi şi eleve din anul III de la Centrul şcolar din Poarta Albă şi nici programa de învăţămînt a şcolii. Ei sînt mai mult preocupaţi de realizarea planului de venituri; ori se ştie bine că în primul rînd trebuie să urmărească procesul de învăţămînt şi îndeosebi ca elevii să-şi însuşească practic lucrările ce le execută.

Despre activitatea de practică, profesorii aveau obligaţia să înainteze şcolii un referat. Cercetînd aceste referate depuse la Centrul şcolar Cerna-Vodă, cu unele mici excepţii, (ca cel al tov. Nicolae Constantin — care a prezentat un referat bine documentat) referatele nu oglindesc nici pe departe modul cum se duce la îndeplinire programul de practică al elevilor. Unele referate sînt scrise stil telegramă, fără a arăta deficienţele constatate în unităţi, măsurile luate şi unele propuneri de îmbunătăţire a muncii. Referate slabe au prezentat profesorii Ursache Larisa, Tibacu Vasile şi alţii.

Un rol important în buna pregătire practică a elevilor revine şi cadrelor de conducere, inginerilor şi tehnicienilor din unităţile în care elevii sînt repartizaţi pe timpul practicii. In general, se constată că aceştia ajută pe elevi în însuşirea de noi cunoştinţe practice, de cunoaşterea noilor maşini şi utilaje. Astfel, inginerul şef de la G.A.S. Nazarcea, tov. Ilea Romulus, inginerii mecanici de la S.M.T. Mircea Vodă şi S.M.T. Castelu, tov. T. Popescu şi A. Ivanov, tov. ing. Frăsineanu Ion de la I.C.Z. Palas şi alţii, îndrumează competent şi cu dragoste tinerele vlăstare, colaboratorii lor de mîine. Nu la fel se petrec însă lucrurile la G.A.S. Agigea, G.A.S. Ovidiu, G.A.S. Basarabi şi în alte unităţi unde elevii nu simt aproape de loc sprijinul unităţii.

Sprijinul şi îndrumarea dată de profesorii-instructori şi de conducerile unităţilor a avut ca efect instaurarea unei discipline liber-consimţite din partea elevilor. De altfel după informaţiile primite, în prezent, sînt tot mai rare cazurile de indisciplină din partea elevilor.

ELEVILOR — CONDIŢII DE MUNCĂ ŞI VIAŢĂ CÎT MAI BUNE

In cadrul raidului întreprins s-a constatat că în acest an, spre deosebire de anii precedenţi, elevii îşi desfăşoară activitatea de practică în condiţii satisfăcătoare. Regimul de lucru zilnic al elevilor în general se respectă potrivit instrucţiunilor Ministerului Agriculturii, adică elevii din anii I-II lucrează 6 ore, cei din anul III şi elevii-maiştri, cîte 8 ore pe zi.

In ce priveşte condiţiile de cazare şi masă, se poate spune că acestea sînt bune peste tot, cu unele mici excepţii. Doar elevii-zootehnişti care sînt în practică la G.A.S. Ovidiu sînt cazaţi într-un mod necorespunzător.

Tot legat de crearea unor bune condiţii de muncă şi trai, este necesar ca la unele unităţi, care au elevi în alte locuri decît la sediul gospodăriei, — să li se aducă acestora aparat de radio, cărţi, ziare, jocuri de şah, etc. pentru ca ei să-şi poată petrece cît mai instructiv timpul liber.

ACTIVITATEA EXTRAŞCOLARĂ A ELEVILOR

In afară de munca propriu zisă elevii din practică dispun şi de timp liber. In tot acest timp utemiştii îşi desfăşoară activitatea în cadrul organizaţiilor U.T.M. din unităţile respective.

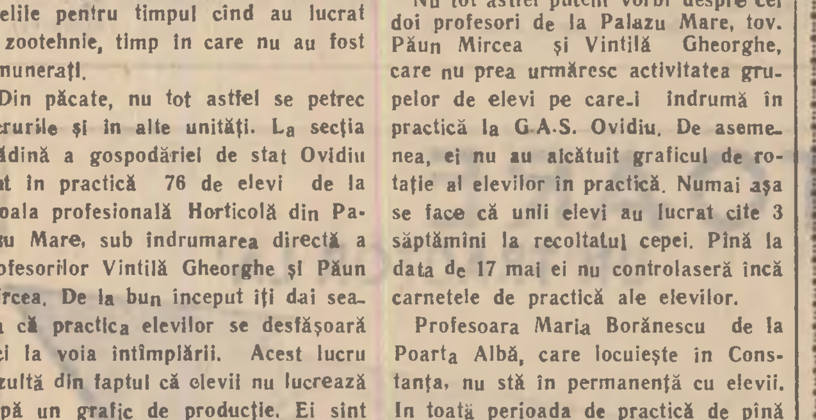
O frumoasă iniţiativă au luat cei 30 de elevi de la Şcoala profesională din Zebil, care într-una din duminici au dat în faţa muncitorilor de la G.A.S. Cerna-Vodă, un reuşit spectacol artistic. Elevii şi-au propus să repete acest festival şi în comunele şi satele învecinate.

Alţi elevi, printre care cei care-şi fac practica la S.M.T. Mircea Vodă, ori la G.A.S. Medgidia şi G.A.S. Ovidiu au participat în afara lucrărilor din programul de practică, la muncă voluntară, la plantări de pomi în curtea unităţilor, ori de port-altoi în vie.

Demn de subliniat este şi faptul că toţi cei 5 elevi din anul III de la Zebil care fac practică la G.A.S. Medgidia, urmează în timpul liber cursuri pregătitoare pentru înscrierea în clasa VIII-a a şcolii medii, spre a-şi completa studiile.

Activitatea extraşcolară a elevilor trebuie mai bine îndrumată îndeosebi în unităţi ca G.A.S. Agigea, G.A.S. Basarabi, G.A.S. Pietroiu, S.M.T. Ceamurlia, S.M.T. Gura Ialomiţei şi altele, unde ea nu se desfăşoară potrivit posibilităţilor locale.

ION LEŞEANU

Şeful brigăzii complexe Ismail Iaşa de la gospodăria agricolă de stat Nazarcea, regiunea Constanţa, lucrează la reparatul unei combine împreună cu elevul Diaconu Ion din anul III al şcolii de mecanizare a agriculturii din Cerna-Vodă, care îşi face aici practica de producţie.
Foto: L. ION

Clubul mecanizatorilor de la S. M. T. Şendreni

Mecanizatorii de la S.M.T. Şendreni, regiunea Galaţi, au la dispoziţie un frumos club, cel pe care-l vedeţi în fotografie. El este dotat cu sală de festivităţi, bibliotecă, săli de lectură şi repetiţie.

Omul de sub basculă

Dacă n-ar exista dovezi scrise, mărturii, oameni care să cerceteze cazul, aş crede că totul nu-i decît rodul unei prea bogate închipuiri. Ce s-a petrecut la G.A.S. Mîrşa, e într-adevăr, de necrezut. Să dăm cuvîntul faptelor.

Gospodăria agricolă de stat Căzăneşti trebuia să ridice grăsuni de la G.A.S. Mîrşa. In acest scop s-a deplasat de la Căzăneşti la Mîrşa, inginerul Iulian Ionescu însoţit de cîţiva oameni.

Indată după sosire s-a trecut la predarea şi preluarea grăsunilor. Mai întîi a fost verificată bascula, apoi a început cîntărirea. Erau cam pirpirii grăsunii, dar atîrnau al naibii de mult la cîntar. Lucrul acesta îi mira pe inginerul Ionescu şi pe însoţitorii săi, dar, cum verificaseră bascula şi o găsiseră bună, nu aveau nimic de obiectat. La cîntărirea unui lot de grăsuni, oaspeţii au băgat de seamă o zvîcnitură a basculei. Gazdele le-au explicat că zvîcnitura e din pricina trepidaţiei produsă de mişcarea grăsunilor. Explicaţia a fost acceptată. Numai că în timp ce inginerul Ionescu se afla într-unul din birourile gospodăriei pentru a iscăli actele ce se întocmesc în astfel de cazuri, unul din muncitorii de la Căzăneşti, care întîmplător mai întîrziase prin curte a descoperit un om ieşind de sub podul basculei.

Tovarăşii de la Căzăneşti i-au pus firesc întrebările: Cine e? Cine l-a pus să intre sub basculă?. Pentru ce intrase sub basculă nu l-au mai întrebat. Era clar. La prima întrebare, individul n-a vrut să răspundă. La a doua a fost mai vorbăreţ: „Nea Costică m-a plătit cu ziua să stau sub basculă" — a spus el.

Intre timp, în jurul basculei se formase un grup numeros de oameni. Majoritatea era de la G.A.S. Mîrşa. Unii dintre cei de faţă erau oameni cu răspundere în gospodărie. Tovarăşii din Căzăneşti se aşteptau ca cei din Mîrşa să le ajute să stabilească cine-i omul de sub basculă şi, mai ales, să-l descopere pe acel enigmatic nea Costică, care-l plătise cu ziua ca să tragă de podul basculei. Contrar aşteptărilor, cîţiva din cei din Mîrşa au luat parte omului prins că ieşise de sub cîntar. Discuţiile au devenit aprinse. Intre timp omul de sub basculă — scăpat pentru o clipă de sub observaţia tovarăşilor de la G.A.S. Căzăneşti — a dispărut de parcă-l înghiţise pămîntul. In această situaţie el n-a mai putut fi identificat. Misteriosul nea Costică n-a putut să fie descoperit.

A urmat recîntărirea grăsunilor. In timp ce unii de la Mîrşa făceau pe neştiutorii şi miraţii, iar alţii, mai puţini la număr, erau mîndri de iscusinţa necunoscutului nea Costică din gospodăria lor, tovarăşii de la Căzăneşti fierbeau de indignare. La un singur lot de grăsuni fuseseră înşelaţi cu 700 de kg.

★

In legătură cu cele întîmplate, la Mîrşa se mai fac încă cercetări. Cei care fac cercetările caută să-l descopere pe individul de sub cîntar şi pe nea Costică care plăteşte oameni cu ziua să... fure.

Oare pe nea Costică nu-l cunoaşte directorul gospodăriei sau altcineva cu muncă de răspundere în unitate? Eu cred că-l cunoaşte. Isprava lui nea Costică nu-i dintr-acelea care se comit din proprie iniţiativă. Apoi cînd a fost prins omul de sub cîntar, cine alţii dacă nu unii tovarăşi de la G.A.S. Mîrşa l-au făcut scăpat? Dacă nu aveau nici un amestec, ar fi ajutat desigur ca insul de sub cîntar să fie legitimat, nea Costică descoperit, cinstea lor restabilită.

P. ZBIRLEA

Ce să citim

Horia Liman:

Cînt oamenii şi zările

Reportajul cunoaşte în ultima vreme o înflorire pe care ne-o explicăm prin însuşirile lui specifice. Operativ, axat în cea mai proaspătă actualitate, interesat să dea la iveală şi să valorifice aspectele semnificative ale noului, reportajul închegă cronica prezentului socialist. El va fi pentru generaţia viitoare primul izvor documentar cu privire la evenimentele şi oamenii timpului nostru.

Un harnic slujitor al acestui gen se afirmă şi Horia Liman. Insemnările sale reportericeşti respiră o fierbinte dragoste de patrie şi în confruntarea dintre azi şi ieri se evidenţiază patosul comunist, legătura trainică ce uneşte pe scriitor de realităţile noi, de realizările oamenilor muncii angajaţi pe drumul construirii socialismului.

Peregrinările autorului prin ţară se concretizează într-o laudă a înfăptuirilor poporului nostru descătuşat. Elogiul este construit ca o expresie a satisfacţiei încercate în mijlocul „oamenilor, munţilor, apelor, pădurilor, printre cei care au înţeles „ce spun zările". Dar în acelaşi timp acest elogiu denunţă implicit pe toţi cei care ne-au privit ţara ca... „o gestiune" şi au jefuit-o fără scrupule. Polemica cu exploatatorii interni şi externi din trecut este în spiritul activităţii desfăşurate şi pînă acum de publicistul şi pamfletarul Horia Liman.

Să nu se tragă de aici însă concluzia că autorul a scris o carte de eseuri, bogată în abstracţii dar săracă în date şi fapte precise. Dimpotrivă. Horia Liman a recurs deseori la statistici, s-a documentat, împletind observaţia directă de pe teren cu reflecţia şi aprecierea generalizatoare. Capitole precum „Viaţa unui moţ începea şi se sfîrşea între topor şi pădure", sau „Scrisoarea deschisă unei scrisori închise" probează faptul că reporterul este un explorator serios şi exigent al realităţii.

Volumul său alcătuit din descripţii expresive, portrete şi evocări (nu întotdeauna suficient de concentrate) este instructiv şi se citeşte curgător. El invită nu o dată la comparaţii grăitoare şi are meritul de a evidenţia apăsat forţa orînduirii populare, superioritatea ei istorică faţă de capitalism şi perspectivele ce le deschide viitoarei dezvoltări a patriei.

H. Z.

Lumină electrică în satele piteştene

Locuitorii din Lunca, regiunea Piteşti, au sărbătorit de curînd un eveniment deosebit: electrificarea satului lor. De la începutul anului lumina electrică s-a aprins şi în satele Mănicești, Drăghiceşti, şi altele din această regiune.

In acest timp, prin contribuţia voluntară a cetăţenilor şi cu fonduri acordate de către sfatul popular regional Piteşti, s-au executat 20 kilometri linii pentru transportul energiei electrice. De asemenea pe o distanţă de 18 kilometri s-au făcut lucrări pentru extinderea liniilor de joasă tensiune pentru deservirea comunelor Vitomireşti, Stîlpeni, Corbi, Boteni şi multe altele.

Noi baze sportive la sate

In cinstea celui de al III-lea Congres al Partidului, în numeroase comune şi sate din ţară se amenajează noi terenuri de sport, unde se vor desfăşura întreceri în cadrul concursurilor cultural-sportive ale tineretului. Astfel, în comunele Brîncoveni, raionul Slobozia, colectiviştii vor amenaja un teren de fotbal, un teren de volei, o pistă pentru probele G.M.A. şi o pistă de popice. De asemenea, pe lîngă gospodăriile agricole din comunele Traian, Nicoleşti şi Bucu, din acelaşi raion, se vor amenaja, prin muncă voluntară, terenuri de volei şi fotbal.

Foileton

ZILE DE PRACTICĂ

Zilele trecute cineva mi-a lăsat pe birou, la redacţie, un pachet. M-am uitat intrigat la dimensiuni, la învelişul de hîrtie albă şi mi-am zis că trebuie să fie vreo carte nou apărută trimisă de la editură.

Am rupt învelişul de hîrtie, dar în locul cărţii pe care o bănuisem am zărit, coperta unui caiet tip de practică. Aşa dar departe de a lămuri curiozitatea mea, pachetul acesta continua să-mi dea de lucru.

Am început deci să-l răsfoiesc. La început m-au întîmpinat cîteva file pe care era reprodus regulamentul privind organizarea şi desfăşurarea practicii în producţie. Pe alocuri elevul subliniase unele prevederi. N-aş putea să le reproduc pe toate dar unele sunau cam aşa: „Practica în producţie face parte integrantă din procesul de învăţămînt. Ea are ca scop să deprindă ucenicii cu aplicarea practică a cunoştinţelor teoretice primite la obiectele de specialitate". *Sau:* „Practica în producţie trebuie să uşureze ucenicilor şi elevilor cunoaşterea utilajului, a metodelor, proceselor şi operaţiilor tehnologice din unităţile productive prin participarea lor la activitatea acestora ca executanţi direcţi".

Ce să zic, sublinierile erau cît se poate de interesante. Dar iată şi primele însemnări ale elevului:

7 aprilie 1960. *Astăzi am sosit pentru practica în producţie la S.M.T. Sîntem elevi din anul II, III şi IV, ai şcolii profesionale de mecanici agricoli din Ioneşti. Ne-am întîlnit aici şi cu colegi veniţi de la Buzău. După ce ne-am lăsat lucrurile la dormitor (e frumos şi bine amenajat), am aşteptat prin curtea semeteului să fim repartizaţi la locurile de muncă...*

9 aprilie. *In sfîrşit, de azi am început practica de producţie. Cei din anul II au cărat crăci, vreascuri şi paiele de prin curtea semeteului. Avîndu-se, probabil în vedere că cei din anul III şi IV au mai multe cunoştinţe de mecanică au fost puşi să aşeze o stivă de lemne iar apoi să sape un şanţ.*

11 aprilie. *De două zile continuăm să ne îmbogăţim cunoştinţele teoretice de mecanizare săpînd mai departe şanţuri. Aceasta probabil că este o nouă metodă pedagogică: săpăm acum şanţuri pînă ni se face lehamite, ca atunci cînd vom fi tractorişti să ne ferim de ele cît putem.*

12 aprilie. *Avîndu-se în vedere că trebuie să trecem în perioada de practică, prin cît mai multe locuri de muncă, legate de viitoarea noastră profesie, începînd de astăzi am fost repartizaţi să aşezăm scînduri într-o remiză. Şi tot ca noutate: astăzi a venit pentru cîteva ore şi tovarăşul profesor care ne însoţeşte la practică. Ne-a spus că, din păcate, nu o să poată sta prea mult cu noi fiindcă dînsul trebuie să se... însoţească de adevărat, nu cu noi, ci cu logodnica pe care o are la Buzău. Aşa că pentru orice probleme ce le-am avea de discutat, îl găsim la Buzău. Bună treabă şi asta. Parcă n-am venit să facem practică ci navetă.*

19 aprilie. *Nu se poate spune că nu avem o activitate variată aici, în staţiune. Fiindcă ne-am însuşit, în general, toate problemele tehnice legate de aşezarea corectă a scîndurilor în remiză, am trecut să săpăm gropi şi continuăm totodată şi şanţurile, întrucît s-a stabilit că aceste lucrări sînt cît se poate de înrudite. Şi facem astfel de lucrări în orele în care ar fi trebuit să lucrăm efectiv în producţie.*

23 aprilie. *Ce va să zică şi practica în producţie. Uite, ajungeam mecanizatori şi nici nu bănuiam că nu studiasem multe probleme practice cum ar fi: căratul cartofilor din magazia de alimente, măturatul curţii, făcutul gropilor pentru stîlpi şi pusul cartofilor după plug.*

Acuma am înţeles cu toţii că practica în producţie trebuie să ne formeze deprinderi legate de rolul ce-l vom avea ca organizatori şi conducători ai producţiei şi ajutoare directe ale cadrelor din producţie cu pregătire superioară.

4 mai. *Pentru noi aceasta este o zi de sărbătoare care ar trebui trecută şi în calendar. De ce? Fiindcă astăzi, în sfîrşit, am început să lucrăm în atelierul de montaj. Unii au reparat motoare de K. D., alţii au centricubat pompe de injecţie sau lucrat la sudură.*

10 mai. *Gata să cred că ne bucurasem de pomană: pe 6 şi 7 mai am fost din nou la... cartofi, dar de ieri am trecut la repararea combinelor de cereale. Aşa da, e o plăcere să repari asemenea maşini minunate, să le afli toate tainele. De acum avem ce scrie în caietele de practică.*

17 mai. *Lucrăm la repararea combinelor şi batozelor. Avem berechet de lucru. Se spune că în curînd vom merge să lucrăm cu agregatele şi în cîmp. Aşa da. Aceasta mai spun şi eu că e pratică în producţie. Ce păcat însă că am pierdut o lună de zile de pomană. Căci nu-mi pot închipui de fel că săpatul gropilor şi şanţurilor, căratul paielor şi al scîndurilor, şi toate celelalte de acest fel erau necesare pentru ca „să dezvolte în noi interesul, dragostea şi ataşamentul pentru meseria aleasă".*

LUCIAN CURSARU

Sfatul agronomului

Atenţie prevenirii şi combaterii manei şi făinării în vii

Temperatura care în ultimul timp s-a ridicat şi continuă să se ridice simţitor în toată ţara şi umezeala care există în exces atît în sol cît şi în atmosferă, au creat condiţii prielnice pentru dezvoltarea şi atacul manei în vii.

Trebuie ştiut că aplicarea la timp şi în condiţii tehnice corespunzătoare a primului stropit cu zeamă bordeleză împotriva manei, stăvileşte atacul bolii şi o face foarte puţin agresivă în viitoarele ei contaminări, deoarece în felul acesta sînt distruse importante rezerve de germeni ai bolii.

Pentru motivele arătate este necesar **să se treacă de urgenţă la stropitul viilor cu zeamă bordeleză, acolo unde această operaţie nu a fost încă executată. Dacă a mai fost aplicată o stropire cu 8—10 zile în urmă, este necesar ca lucrarea să fie repetată.**

Pentru stropit se va folosi zeamă bordeleză în concentraţie de 0,5 la sută (500 gr. piatră vînătă la 100 litri de apă, neutralizat cu 250 gr. var gras). Nu este necesar o concentraţie mai mare. Practic s-a constatat că nu concentraţiile mărite ale zemei bordeleze asigură combaterea cu succes a manei, ci aplicarea la timp a stropirilor, precum şi îmbăierea cît mai completă a butucului cu zeamă bordeleză. In zeama bordeleză folosită se va adăuga un adesiv (piatră acră), în cantitate de 80-100 gr. la 100 litri de zeamă, care va face ca soluţia să se prindă mai bine de frunze, rezistînd timp mai îndelungat spălării ploilor.

La aplicarea tratamentului trebuie avut grijă să se stropească frunzele, pe cît posibil pe partea lor inferioară, întrucît pe aici se face infecţia cu mană. In acest scop jetul de soluţie trebuie să bată de jos în sus; de asemenea operaţia propriu-zisă trebuie să fie făcută stropind butucul de jos în sus. Pentru a executa o lucrare de calitate este necesar ca aparatele de stropit să fie bine puse la punct, astfel încît soluţia să fie fin pulverizată pe părţile verzi ale butucului şi nu aşternută în picături mari. Nu e socotit un stropit bun atunci cînd soluţia curge de pe frunze.

Zeama bordeleză rămasă din ziua trecută nu mai este bună. De aceea, este bine să se prepare numai atîta soluţie cîtă se foloseşte în ziua respectivă.

Pentru combaterea cu succes a manei este necesar ca pe lîngă stropitul cu zeama bordeleză să fie aplicate la timp şi în condiţii tehnice corespunzătoare, praşilele în vii, copilitul, ciupitul, legatul etc.

Acolo unde există staţiuni de avertizare a manei este necesar să se ia imediat legătură cu responsabilii acestora, cerîndu-li-se îndrumările necesare. Staţiunile de avertizare a manei fac cercetări şi studii asupra acestei boli şi indică cu multă siguranţă data aplicării tratamentelor pentru zona pe care o deservesc.

O dată cu mana au fost create condiţii prielnice şi pentru atacul făinării în vii. In podgoria Dealul Mare au şi fost semnalate atacuri de făinare. Există de asemenea pericolul atacului de făinare şi în podgoriile Panciu, Odobeşti, precum şi în viile din Banat, unde trebuie ţinute permanent sub control plantaţiile pentru a fi luate măsuri urgente de combatere îndată ce a apărut boala.

Făinarea poate fi confundată cu mana, întrucît la amîndouă bolile fructificaţiile ciupercii apar la suprafaţa frunzei sub forma de puf albicios (conidiofori cu conidii). Există însă un procedeu foarte simplu prin care putem deosebi aceste două boli şi anume: în cazul făinării, dacă trecem cu degetul pe faţa frunzei, puful albicios de care vorbeam mai înainte se curăţă pe cînd la mană nu.

Acolo unde a fost descoperit atacul de făinare se vor lua imediat măsuri de combatere prin prăfuiri cu floare de sulf, în cantitate de 30 kg. la ha. Sulful se găseşte de vînzare la cooperativele săteşti. Intotdeauna prăfuirile cu sulf împotriva făinării se vor face după stropirile cu zeamă bordeleză contra manei.

Ing. C. SNAGOVEANU
din. Serv. Protecţiei Plantelor din M. A.

ANUNŢ

Staţiunea de avertizare a manei Băneasa de pe lîngă Institutul de cercetări horti-viticole comunică următoarele pentru viticultorii din raioanele: Snagov, Răcari, Vidra, Domneşti şi Brăneşti:

Ţinînd seama de condiţiile de climă specifice anului acesta care înlesnesc atacul de mană precum şi de faptul că viţa de vie se apropie de înflorit, este necesar să se execute fără întîrziere primul stropit (de siguranţă), cu zeamă bordeleză. Stropirea va începe în jurul datei de 26 mai 1960 şi va ţine pînă la înfloritul viei. Concentraţia zemei bordeleze va fi de 500 grame sulfat de cupru, 250 grame var gras nestins, sau 1.000 grame pas[illegible] la 100 litri de apă.

Pe drumul arătat de partid

Intre Frăteşti şi Bălănoaia e un drum larg de ţară, care trece printre lanuri şi se pierde într-un tufiş des de sălcii plletoase. Pe drumeagul ăsta mergeam mai zilele trecute, cînd mi-a apărut în faţă o mare întindere galbenă: lan de rapiţă în floare. Abia am făcut cîţiva paşi şi m-am oprit. Lanul zumzăia ca un stup. Nu era floare pe care să nu „lucreze" două-trei albine.

Crescută din ultimele ploi, rapiţa bate la pieptul omului voinic. Dar abia s-a terminat întinderea aurită că a şi apărut alta tot aşa de întinsă. Aceasta însă era argintată. Albul florilor de mazăre sclipea în soare ca sticla polelită. Doar în mijlocul florilor, dacă te uitai bine, vedeai strop de aur viu, lucrînd de zor la strînsul mierii.

Cînd lanul înflorit de mazăre s-a terminat, am dat de cel de orz verde cum e boratecul, apoi de cel de sfeclă de zahăr, altul la fel, cu rînduri drepte de floarea-soarelui care se urcau pînă în creasta dealului iar mai spre Bălănoaia, după vreun ceas de drum, am ajuns la lanul de porumb.

Toate aceste culturi sînt ale colectiviştilor din Frăteşti şi fiecare lan măsoară de la 15 ha în sus. Floarea-soarelui 20 de ha., rapiţa 17, cartofii 15, grădina irigată 15, porumbul de siloz 15, mazărea 26, ricinul 32, arbagicul, ceapa de sămînţă şi ceapă 22, cartofi 15, orz 20, porumb 100 şi grîu 173 de hectare. Afară de grîu, secară, orz, rapiţă şi lucernă, toate celelalte culturi ca: porumbul, sfecla de zahăr, floarea-soarelui, ricinul, cartofii şi grădina, trebuie prăşite. Cu totul colectiviştii din Frăteşti, au culturi prăşitoare pe 300 de ha.

— Vremea umedă din primăvara aceasta, este tare prielnică dezvoltării buruienilor. Pentru a preîntîmpina înăbuşirea culturilor prăşitoare de năvala buruienilor, noi am şi prăşit o dată toate plantele, iar unele din ele, cum e, de pildă, sfecla de zahăr, am început şi praşila a doua. Experienţa ne-a arătat că un porumb prăşit cel puţin de patru ori dă o recoltă sporită la ha. şi noi sîntem hotărîţi să-l prăşim nu de 4, ci de atîtea ori de cîte s-o simţi nevoia, mi-a spus tov. Neagu Ion, agronomul gospodăriei.

— Cum aţi organizat munca? l-am întrebat pe agronom.

Agronomul mi-a prezentat atunci pe Dicu Vintilă, brigadierul, care conduce brigada I de cîmp formată din 117 oameni. Stînd de vorbă cu brigadierul mi-am dat seama că la Frăteşti s-a pus accentul pe economia de timp. Colectiviştii au băgat de seamă că se pierdea multă vreme cu îndrumarea către cutare sau cutare tarla. Atunci s-a făcut un plan de muncă, în aşa fel întocmit, încît fiecare colectivist să ştie cu o zi, două înainte unde va lucra. Şefii de echipă, ţinînd contact cu brigadierul, anunţă chiar acolo pe tarla, pe colectivişti, unde vor lucra a doua zi şi oamenii vin dis-de-dimineaţă direct la tarla, la locul repartizat. La porumb, la ricin, la sfecla de zahăr ori la floarea-soarelui, fiecare colectivist îşi are rîndurile lui pe care le lucrează pînă la cules. In felul acesta se fac întreceri de bună calitate. Iar întrecerile organizate între echipe şi membri dau rezultate dintre cele mai bune.

M-am uitat în lanul de sfeclă de zahăr unde prăşea colectivista Constanţa Coscai, o tînără utemistă de 17 ani, tare isteaţă şi harnică foc. In urma ei nu se vedea fir de buruiană. Se întrecea cu nevasta brigadierului şi cu Dumitra Dindăreanu, colectivistă din anul acesta, dar care s-a dovedit a fi tare harnică şi pe care cu greu o întrece cineva. L-am cunoscut şi pe bărbatul ei, colectivistul Mihai Dindăreanu care printre altele mi-a spus:

— Dacă eram înscris numai cu un an înainte, nu mă împrumutam cu grîu de la colectivişti, mi-a spus el.

Apoi, omul mi-a explicat că alte 69 familii din Frăteşti s-au înscris odată cu el în gospodăria colectivă, la începutul acestui an.

Dinspre Dunăre sufla un vînt slab, unduind lanul de grîu, pe care colectiviştii l-au plivit şi care a crescut mîndru, aproape să dea în spic. Mihai Dindăreanu nu-şi mai dezlipea ochii de la el.

— Alta-i treaba în gospodăria colectivă; se vede bine, a zis el vesel...

Agronomul gospodăriei a ţinut să-mi explice:

— Acum muncim cu şi mai mare avînt; întîmpinăm Congresul partidului cu toate lucrările de întreţinere a culturilor terminate la timp şi în cele mai bune condiţii agrotehnice. Aşa au hotărît colectiviştii în urma discuţiilor proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. Prin lucrări de calitate vom reuşi şi noi să sporim producţia de cereale, traducînd în viaţă sarcinile prevăzute în proiectul de Directive.

I. TERBESCU

Însemnări

De vorbă cu un întovărăşit

Omul vorbea cu politeţea bine cunoscută a sătenilor din părţile muscelene. Vorbea sincer şi folosea cuvinte neaoşe, ca în vorbirea cu ai săi. Discuţia a început de la lucruri simple, aşa cum de obicei încep toţi oamenii cîmpurilor: starea vremii, a semănăturilor, a bucuriilor personale. Aşadar subiectul discuţiilor cu ţăranul întovărăşit Gheorghe Gheorghe din comuna Mihăeşti, raionul Muscel, nu a fost numai ales. A fost deajuns o întrebare: „Ce e nou pe la Dvs.?", pentru ca el să vorbească despre foarte multe lucruri interesante. Cînd explica, bunăoară, că livezile nu au avut de suferit în acest an de pe urma timpului rece de la sfîrşitul lui aprilie, înţelegeai că omul acesta vorbeşte bazat pe observaţii de cunoscător. Şi tot ca un cunoscător al trecutului comunei sale, ca şi al prezentului a vorbit el, făcînd o justă comparaţie.

— De cîţiva ani la noi s-a aprins lumina electrică; avem dispensar medical, casă de naştere, local de cămin cultural, nou, mare şi frumos, avem cinematograf... In trecut? cîrciumi şi dughene de ale speculanţilor care şi-au făcut averi de pe urma muncii noastre şi apăsare din partea celor puşi, chipurile, să ne conducă.

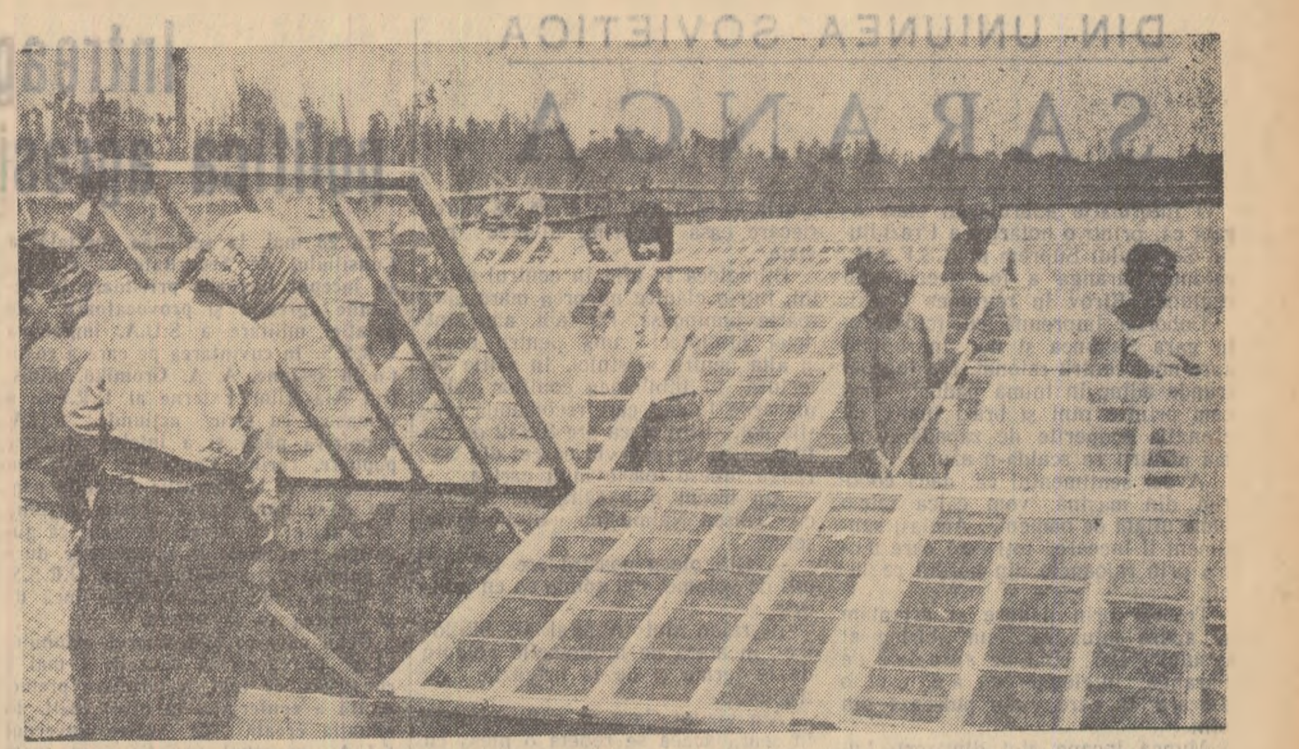
Glasul omului nu avea suişuri şi coborîşuri de meşter al cuvintelor. Dar, cînd discuţia a alunecat pe alt făgaş, glasul lui a devenit altul, ochii au căpătat sclipiri neobişnuite. Atunci vorbea despre bucuriile sale personale. Am înţeles că de curînd, pe adresa lui, a venit la Mihăeşti o scrisoare de departe, care nu era prima şi, fireşte, nici ultima. Scrisoarea era trimisă de la mina Sinersig, din părţile Banatului. Slova ei era caldă, răscolitoare. Scria frumos Vlaicu, băiatul plecat de la o vatră ţărănească, şi ajuns inginer de mine, la Sinersig. Scria că o duce bine acolo, şi că cu tot dorul plaiurilor natale şi al celor ce l-au crescut cu dragoste, el nu putea veni curînd în mijlocul alor săi. Nu putea veni, căci, ca şi muncitorii mineri, el, inginerul Vlaicu Gheorghe, avea de îndeplinit angajamente cu totul deosebite.

Din ce povestea tatăl inginerului, am înţeles că slova scrisorii i-a dus departe gîndul. Işi vedea feciorul plecînd de acasă vesel, în oricare vacanţă, şi vesel se întorcea de la şcoală, apoi de la facultate, pînă cînd, într-o zi de vară, satul întreg a aflat că Vlaicu, băiatul lui, şi-a luat diploma de inginer de mine. A fost aceasta cu vreo doi ani în urmă.

...— Şi cînd i-am citit scrisoarea mi-l închipuiam în salopetă albastră, printre muncitorii mineri, ori în costumul său elegant, la reuniunile tovărăşeşti. Niciodată nu m-aş fi gîndit în anii din trecut, că feciorul meu ar putea să înveţe carte înaltă pe socoteala statului care i-a dat: bursă, cantină, cămin. Şi-acum, feciorul îmi este inginer de mine... Partidul mi-a deschis viaţa asta. In cinstea Congresului partidului mă străduiesc şi eu, alături de ceilalţi întovărăşiţi din Mihăeşti, să muncesc şi mai bine, aşa cum mă îndrumă partidul.

Vorbele erau rostite simplu, cu un respect care venea, tot şi deodată, din fundul inimii.

RADU SANDU

La gospodăria agricolă de stat „Dunărea" din regiunea Galaţi, muncitorii din sectorul VI Trufandale fac, cu multă atenţie, în răsadniţă, prăşitul roşiilor semi-timpurii.

Un măreţ program pentru dezvoltarea viticulturii

(Urmare din pag. I-a)

viticulturii noastre. Incepînd din 1944, cînd suprafaţa ocupată cu vii se ridica la circa 220.000 ha iar producţia de vin depăşea cu greu 40.000 de vagoane, conducerea de partid şi de stat a luat o serie de măsuri menite să înlăture starea rea a viilor noastre. La Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn din decembrie 1955, s-a fixat drept obiectiv ca suprafaţa ocupată cu viţă de vie să ajungă la 257.000 ha, iar producţia la 83.000 vagoane de struguri. Numai după doi ani şi cîteva luni de la Congresul al II-lea al P.M.R. oamenii muncii din sectorul viticol, prin munca plină de avînt desfăşurată în viile patriei, au dovedit că ştiu să răspundă aşa cum trebuie sarcinilor mărețe ce li s-au încredinţat. Pe baza realizărilor obţinute, în aprilie 1958, la consfătuirea de la Constanţa, tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, dezvoltînd Directivele Congresului II al P.M.R., precizează noi obiective şi sarcini pentru viticultură, întocmai ca şi pentru întregul sector agricol. Potrivit noilor obiective trasate la Constanţa, suprafaţa ocupată cu vii urma să se ridice pînă în 1970 la cel puţin 300.000 ha cu o producţie de 1.300.000 tone struguri. Corespunzător acestora se precizau şi sarcinile sectorului pepinieristic în producerea materialului săditor viticol. Incurajarea dobîndită după primele realizări de proporţii mari pe linia dezvoltării viticulturii, experienţa cîştigată în muncă şi măsurile de cointeresare materială pentru realizatori, dublate de un avînt sporit în muncă, au făcut cu putinţă ca suprafaţa ocupată cu vii să atingă practic în 1959 cifra de 294.000 ha, faţă de 300.000 ha. propusă pentru 1970 şi practic producţia de struguri corespunzătoare aceleeaşi etape 970.000 tone struguri, faţă de 1.300.000 tone. Asemenea realizări mărețe sînt posibile numai prin efortul maselor, organizate şi conduse cu înţelepciune de partid. Fixarea unor obiective mărețe conforme intereselor maselor şi mobilizarea maselor în scopul realizării lor este un atribut al regimului democrat-popular; de aceea obiective aşa de mărețe şi realizarea lor în timp aşa de scurt erau de neînchipuit în trecut.

Pe baza realizărilor deosebite obţinute în munca de construire a socialismului, partidul a elaborat şi a supus discuţiei maselor noi obiective privind dezvoltarea economiei naţionale în viitorii 6 ani (1960-1965) şi în perspectivă. In cadrul acestora se află noi şi importante obiective şi pentru dezvoltarea viticulturii.

Proiectul de Directive prevede ca suprafaţa ocupată cu vii să crească în 1965 la peste 300.000 ha., de pe care să se obţină în ani normali de climă o producţie de circa 1.400.000 tone de struguri, (din care 30 la sută struguri de masă), cu aproape 50 la sută mai mult decît producţia medie pe ultimii 5 ani. In acelaşi timp, pînă în 1975 suprafaţa viilor va creşte la circa 450.000 ha., de pe care se vor obţine 3.000.000—3.500.000 tone struguri. In etapa 1960-1965, accentul principal se va pune pe îmbunătăţirea calitativă a patrimoniului viticol, asigurîndu-se o dezvoltare deosebită culturii soiurilor de viţe pentru obţinerea strugurilor de masă şi a vinurilor de calitate superioară. Orientarea producţiei viticole spre obţinerea unor însemnate cantităţi de struguri pentru masă nebănuite în trecut, şi a vinurilor de calitate superioară, reprezintă un salt calitativ menit să îndestuleze nevoile de consum în struguri proaspeţi (aşa de necesari şi de utili organismului omenesc) şi să ridice pe o treaptă nouă calitatea vinurilor noastre şi prin aceasta prestigiul lor în ţară şi peste graniţă.

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. arată că noile plantaţii se vor face în primul rînd în bazinele viticole, pe baza lucrărilor de zonare a producţiei agricole şi a raionării soiurilor şi îndeosebi pe terenurile în pantă, erodate, pe terenuri nisipoase care nu pot fi valorificate economic prin alte culturi. In noile plantaţii se va folosi larg mecanizarea. In perioada planului de 6 ani pentru dezvoltarea economiei naţionale, producţia de struguri se va ridica la circa 80 kg pe cap de locuitor iar în a doua, la circa 160 kg. Peste 300.000 ha. ocupate cu vii pînă în 1965 şi corespunzător lor o producţie de circa 1.400.000 tone struguri şi 450.000 ha. în 1975 cu o producţie de 3.000.000-3.500.000 tone struguri, constituie obiectivele principale din etapele următoare ale dezvoltării viticulturii, nebănuite în trecut dar propuse şi realizabile în anii puterii populare.

Asemenea obiective alcătuiesc osatura celui mai măreț plan de dezvoltare a viticulturii noastre; de aceea oamenii de ştiinţă şi lucrătorii care activează în sectorul viticol sînt mîndri de asemenea perspective cum mîndră este întreaga ţară care se înnoieşte mereu; ei vor lupta cu pasiune pentru traducerea în viaţă a obiectivelor prevăzute în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.

Şi noi luptăm pentru sporirea producţiei

Citind cu atenţie fiecare paragraf din proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., ne-am dat seama de măretele perspective ce se deschid poporului nostru muncitor în munca şi lupta pentru întărirea şi înflorirea patriei. Ne bucurăm că potrivit proiectului de Directive, producţia globală agricolă va creşte pînă în 1965 cu 70-80 la sută, faţă de anul 1959, că în agricultură vor lucra circa 100.000 tractoare fizice, peste 70.000 semănători, peste 43.000 combine de păioase, peste 8.000 combine de porumb etc. In creşterea producţiei vegetale şi animale un rol important îl au şi gospodăriile colective.

Pentru ca şi gospodăria noastră să ia o mai mare dezvoltare multilaterală, noi acordăm o mare atenţie atît sectorului cerealier cît şi sectorului zootehnic. In prezent dispunem de aproape 600 capete taurine din care 141 vaci cu lapte şi 55 tineret oprit pentru prăsilă, aproape 1.500 de oi, 137 porci puşi la îngrăşat şi 32 scroafe fătătoare, precum şi de 1.300 păsări matcă. Incepînd cu anul acesta, ferma de vaci va creşte cu încă 20 capete, iar ferma de oi cu 720 capete. O însemnată creştere va înregistra şi ferma de porci şi cea de păsări.

Pentru continua sporire a şeptelului noi reţinem în primul rînd tineretul din prăsilă proprie, pe care-l selectăm riguros. Pentru ridicarea productivităţii animalelor noi luptăm pentru a asigura animalelor o puternică bază furajeră formată în primul rînd din însemnate cantităţi de porumb siloz. Atenţia noastră este însă îndreptată şi către construirea de adăposturi corespunzătoare fără de care nu este posibilă dezvoltarea creşterii animalelor. In ultimii ani, şi în special în anul trecut, am ridicat: 6 grajduri cu o capacitate de 50 capete fiecare, o cameră incubator, coteţe mobile şi altele. Zilele acestea vom termina 2 maternităţi cu 120 boxe, o puierniţă pentru 1.000 capete unde puii vor fi crescuţi în serie; un coteţ etajat, 2 îngrăşătorii pentru porci, 2 grajduri şi alte construcţii. Grija noastră este ca toate aceste construcţii să fie terminate în termen şi la un preţ de cost cît mai scăzut, prin folosirea materialelor din resurse locale.

Proiectul de directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. ne mobilizează să lucrăm cu şi mai mare rîvnă, nepregetînd nici un efort, pentru ca şi gospodăria noastră să-şi aducă aportul la sporirea producţiei vegetale şi animale, la înfăptuirea acestor Directive.

FLOREA FINTÎNA
preşedintele G.A.C. „1 Mai"
comuna Maglavit, raionul Calafat

CIFRE ŞI FAPTE

● Luptînd pentru traducerea în viaţă a celor prevăzute în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea creşterii animalelor proprietate obştească, colectiviştii din Dobreni, raionul Vidra, regiunea Bucureşti, şi-au propus ca pînă la sfîrşitul acestui an să mărească numărul de animale la 50 vaci de lapte rasa Schwitz, 300 de oi cu lînă fină şi semifină, 20 scroafe fătătoare şi 50 porci la îngrăşat, din rasa Marele Alb.

● Pentru a asigura animalelor hrană îndestulătoare, colectiviştii din comuna Baldovineşti, raionul Brăila, au însămînţat în primăvara acestui an 20 de hectare cu secară furajeră, urmînd ca după ce secara va fi păscută cu vacile, în locul ei să fie însămînţată iarbă de Sudan. De asemenea, ei au însămînţat 10 hectare cu lucernă şi 70 de hectare cu porumb pentru siloz, astfel că în acest an gospodăria va însiloza numai porumb cel puţin 1.500 de tone.

● Prin desfiinţarea drumurilor nefolosite şi prin defrişarea unor mărăcinişuri colectiviştii din Zădăreni, raionul Arad, au mărit în primăvara aceasta suprafaţa — teren arabil — gospodăriei cu încă 16 hectare.

● Membrii gospodăriei colective „I. V. Miciurin" din Oraşul Stalin au hotărît în urma discutării proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. să mărească cantitatea de brînză contractată cu încă 2.000 de kg.

● Colectivistele din Păstrăveni, regiunea Bacău, au executat un număr de peste 1.000 zile-muncă în mod voluntar pentru amenajarea suprafeţei de 85 de hectare în vederea irigării culturilor de sfeclă de zahăr, cartofi şi porumb, şi pentru amenajarea unui iaz în suprafaţă de 3 hectare.

● Gospodăria colectivă din comuna Mihail Kogălniceanu, regiunea Constanţa, a mărit în ultimul timp fermele de animale, care numără în prezent 136 vaci şi juninci, 4.021 oi dintre care 2.014 oi-mame, 737 porci din care 103 scroafe, peste 1.000 găini şi pui şi 68 de stupi.

La G. A. C. din Bărcăneşti

Sectorul creşterii animalelor în atenţia colectiviştilor

Gospodăria argicolă colectivă „A. S. Puşkin" din comuna Bărcăneşti, regiunea Bucureşti, a crescut an de an, avînd în prezent peste 2.700 ha teren, din care 2.500 ha arabil.

Colectiviştii au dezvoltat diferite ramuri de producţie pentru a obţine venituri cît mai mari. Sectorului creşterii animalelor nu i-au acordat însă de la început atenţia cuvenită.

In ultimul timp, pe baza documentelor şi recomandărilor făcute de partid şi guvern şi în special a sarcinilor trasate la plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1959, colectiviştii s-au frămîntat mai mult pentru a găsi căile dezvoltării creşterii animalelor. Analizînd şi veniturile obţinute din creşterea animalelor în anul trecut, care a fost de peste 25 la sută din venitul gospodăriei, colectiviştii au hotărît ca pentru anul 1960 să dezvolte mult fermele de animale. Atenţia mare au îndreptat-o în special pentru creşterea vacilor de lapte, de la care în anul trecut s-au obţinut în medie 2.001 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Dacă la sfîrşitul anului trecut existau în gospodărie 47 vaci de lapte, la sfîrşitul acestui an se va ajunge la aproape 200 capete. Planul gospodăriei se îndeplineşte cu succes. Sectorul zootehnic numără în prezent 153 vaci de lapte, pe lîngă cele 100 capete tineret bovin, peste 1.500 oi, 360 porci din care 66 scroafe, aproape 1.000 păsări. Şi numărul acestor animale şi în special al păsărilor va creşte mult în acest an. Cu ajutorul incubatorului gospodăriei se vor scoate 6.000 pui.

Dar pe lîngă creşterea numărului de animale, colectiviştii din Bărcăneşti se preocupă şi de asigurarea bazei furajere corespunzătoare pentru a se obţine de la animale producţii cît mai mari. Pe lîngă păşune, s-a semănat secară furajeră, lucernă, borceag etc. Ştiind din proprie experienţă cît de mare este valoarea porumbului siloz, ei au semănat în acest an 140 ha faţă de 53 ha semănate în anul trecut. Şi nu numai că au semănat o suprafaţă mare, dar ei luptă pentru obţinerea unei producţii de peste 35.000 kg masă verde la ha. O suprafaţă de 22 ha cu porumb pentru siloz va fi irigată.

Şi problema construcţiilor ieftine şi bune pentru animale este în atenţia colectiviştilor. In acest an se vor construi un grajd pentru vaci cu capacitate de 100 capete, 3 coteţe pentru păsări şi o puierniţă a 1.000 capete, precum şi un saivan pentru 850 oi. Folosirea materialelor locale, a cărămizilor produse în gospodărie, executarea lucrărilor de către cele două echipe de constructori din gospodărie, vor contribui la realizarea unor însemnate economii. Aşa, de exemplu, grajdul de vaci va costa circa 60.000 lei faţă de 98.000 prevăzuţi în deviz, cele 3 coteţe de păsări la care se va folosi stufitul pentru acoperiş vor costa circa 10.000 lei bucata, faţă de 21.000 lei prevăzut în deviz pentru un coteţ; saivanul pentru oi va costa circa 25.000 lei faţă de 40.000 lei prevăzut în deviz. Cu sumele realizate din economii, colectiviştii vor putea mări numărul de animale în vederea obţinerii unor şi mai mari venituri.

Ing. LEMNARU EMIL
direcţia Propagandă şi Presă din Ministerul Agriculturii

Măresc numărul animalelor avere obştească

Pentru a obţine venituri băneşti cît mai însemnate, membrii gospodăriei colective „Ion Creangă" din comuna Bogdăniţa, raionul Bîrlad, au hotărît să cumpere în primăvara acestui an încă 37 de vaci. Hotărîrea a fost transpusă în fapt. Nu de mult, a fost formată o comisie din colectiviştii cei mai pricepuţi în creşterea vitelor, reuşindu-se astfel, să se procure animale de calitate.

Totodată, au fost contractaţi cu I.C.I.L. 25.800 litri lapte de vacă.

CEZAR VICOL
corespondent

O parte a cirezii de vaci a gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din Odobeasca, raionul Roşiori de Vede, la păşune. Grigore Marin, şefulbrigăzii zootehnice, hrănind bine animalele, a obţinut anul trecut cîte 2480 litri lapte în medie pe cap de vacă furajată şi cîte 640 litri lapte în primele patru luni ale acestui an.

In regiunea Suceava

Să fie intensificate lucrările de întreţinere a culturilor

In regiunea Suceava, ploile din ultima vreme au grăbit dezvoltarea culturilor şi odată cu acestea şi a buruienilor. Datorită acestui fapt era necesar ca şi gospodăriile agricole de stat sucevene să-şi intensifice lucrările de întreţinere a culturilor. In acest scop, bunii gospodari au folosit din plin maşinile şi mijloacele chimice eficiente în vederea combaterii buruienilor. Astfel în G.A.S. Şendriceni s-a combătut cu ierbicide buruienile din grîu, pe o suprafaţă de 130 de ha., iar la alte gospodării ca Havîrna, Călineşti, Coţuşca s-a făcut plivitul pe suprafeţele de 350, 222 şi respectiv 470 ha, în timp ce alte gospodării care aveau condiţii de combatere n-au făcut nimic în acest scop. Printre acestea se enumeră Ilieşti, Iţcani, Rădăuţi, Soldăneşti, Albeşti şi altele. De acum însă, această lucrare este deja întîrziată şi nu se mai poate recupera decît în puţine gospodării. In schimb, prăşitul cu sapa rotativă şi cu cultivatorul trebuie intensificat la toate gospodăriile agricole de stat sucevene. Trebuia generalizată pe întreg Trustul lucrarea cu sapa rotativă executată de gospodăriile Todireni, Cătămăreşti şi Drăguşeni care au efectuat în timp optim 355, 180 şi respectiv 150 de ha. Concomitent cu această lucrare trebuie terminată praşila întîia la floarea-soarelui. Sînt gospodării care pînă la 20 mai nici n-au început prăşitul florii-soarelui iar altele au executat în proporţie de 30—40 la sută (G.A.S. Albeşti şi Gulioaia). Altele însă, unde consiliile s-au ocupat de viitoarea producţie, au terminat praşila întîia la floarea-soarelui. Printre acestea se numără gospodăriile Mihălăşeni şi Vlăsineşti. Din cauza neglijenţei şi lipsei de preocupare din partea consiliilor gospodăriilor, s-a prăşit numai o treime din suprafaţa cultivată de floarea-soarelui. Oare cum îşi închipuie că pot, conducerile acelor gospodării codaşe, să-şi îndeplinească sarcinile de plan fără a face lucrările de întreţinere la timp şi în condiţii bune? In vederea evitării unei asemenea situaţii şi la cultura porumbului trebuie de pe acum grăbită praşila întîia. La această praşilă, plantele fiind încă mici, este bine să se lucreze cu atenţie fără a se arunca cu pămînt peste rîndurile de porumb.

Gospodăriile sucevene au experienţa anului trecut cînd toate au fost rentabile şi de aceea li se cer mai multă preocupare pentru întreţinerea culturilor în vederea asigurării de producţii sporite.

Ing. C. GAVRILĂ
Trustul regional Gostat Suceava

Cîteva recomandări privind îmbunătăţirea păşunilor în Dobrogea

In Dobrogea, păşunile naturale constituie o sursă destul de importantă pentru hrana animalelor în cursul verii. Ele ocupă circa 137.122 ha., din care 17 la sută sînt aşezate pe terenuri plane, 62 la sută pe coaste pietroase şi erodate, iar restul de 21 la sută în luncile inundabile. Producţia medie a păşunilor din stepă este de circa 2.000 kg. iarbă la ha., iar a celor din lunca inundabilă a Dunării şi din Deltă se ridică la 12—15.000 kg. la ha, cu maxime ce ating 25.000 kg. la ha.

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. prevede ca în următorii ani să se realizeze o mărire însemnată a productivităţii păşunilor. Ţinînd seama de obiectivele prevăzute în proiectul de Directive precum şi de faptul că producţia medie de masă verde a păşunilor din Dobrogea este încă scăzută, nesatisfăcătoare pentru numărul animalelor în continuă creştere, se impune a fi aplicate pe scară cît mai largă măsuri pentru îmbunătăţirea lor. In cele ce urmează vom da cîteva recomandări privind principalele lucrări de îmbunătăţire a păşunilor din această parte a ţării, ţinînd seama de rezultatele obţinute în producţie şi la staţiunea agricolă experimentală I.C.A.R. Valu Traian pe păşunile de la Peştera şi Basarabi, cît şi de studiul geobotanic al păşunilor din Dobrogea efectuat timp de 3 ani (1955—1957).

Evitarea păşunatului pe timp de ploaie sau imediat după ploaie este una din aceste măsuri. Terenul fiind ud, prin păşunare se bătătorşte foarte mult, fapt care creează condiţii neprielnice pentru dezvoltarea plantelor folositoare şi înlesneşte creşterea buruienilor lipsite de valoare furajeră. Se recomandă de asemenea să se împrăştie muşuroaiele şi să fie stîrpiţi popîndăii deoarece aceştia trec de pe păşuni şi pe culturile agricole.

Mare atenţie trebuie dată şi distrugerii buruienilor cu ajutorul sapelor. Majoritatea buruienilor şi spinilor sînt plante anuale şi bianuale. Printr-o combatere repetată, înainte de înflorire, buruienile pot fi în cîţiva ani foarte mult împuţinate. Se va acorda o deosebită grijă stîrpirii spinilor care depreciază lîna oilor şi a aliorului care pe unele păşuni (Tîrguşor, Plopeni etc.) ocupă suprafeţe masive. Aliorul nu poate fi însă distrus cu sapa fiind o plantă perenă. Cercetările recente întreprinse de I.C.A.R. Bucureşti în Dobrogea la Valul Traian au dovedit că el poate fi combătut pe cale chimică, stropind plantele toamna cu ierbicidul 2,4 D. Mai precis, se taie cu sapa aliorul la suprafaţa pămîntului, iar locul se stropeşte cu o soluţie de 2,4 D, în concentraţie de 15 la sută, folosindu-se 20 kg. de substanţă la ha.

In scopul sporirii producţiei de masă verde se recomandă îngrăşarea cu superfosfat şi azotat de amoniu a păşunilor situate pe dealuri cu pante de diferite grade, dar care au stratul arabil gros de cel puţin 5 cm. In 1957, la G.A.S. Peştera, în experienţele executate de I.C.A.R. Valul Traian pe o asociaţie de bărboasă, s-a constatat că acolo unde pe lîngă lucrările obişnuite au fost aplicate 250 kg. superfosfat şi 200 kg. azotat de amoniu la hectar, s-a obţinut o producţie de 10.318 kg. iarbă la hectar faţă de 3046 kg. la ha. cît a produs parcela martor neîngrăşată. Efectul îngrăşămîntului s-a făcut simţit şi în al doilea an de la administrare, obţinîndu-se la aceeaşi variantă 6.118 kg. iarbă la ha. faţă de 3.920 kg. la neîngrăşat. Menţionăm că în amîndoi anii primăverile au fost foarte secetoase.

O măsură care nu necesită cheltuieli, cu ajutorul căreia s-a ajuns în unele locuri la dublarea producţiei de masă verde este îngrăşarea păşunilor cu bălegar de oaie, adică prin tîrlire. Recomandăm să se aplice tîrlitul pe păşunile cu piatră la suprafaţă şi cu solul schelet, terenuri care ocupă suprafeţe destul de întinse în Dobrogea.

Păşunile care au pe ele vegetaţie arbustivă (în special cele din silvostepă, pădure şi lunca Dunării) trebuie curăţite prin defrişarea lor. Pe păşunile din Deltă, de pe litoral şi din lunca inundabilă a Dunării, se recomandă păşunatul alternat cu cositul, îngrăşarea prin tîrlire şi combaterea buruienilor prin cosiri repetate. De asemenea, pe păşunile aşezate pe dealuri se vor face — acolo unde se simte nevoia — diferite lucrări în scopul stăvilirii eroziunii solului şi păstrării apei în pămînt. Printre acestea se numără executarea de şanţuri pentru reţinere, baraje, cleionaje, valuri de pămînt etc. In această privinţă este demn de amintit faptul că în comuna Siliştea (raionul Medgidia), pe o păşune de 700 de ha. au fost executate astfel de lucrări antierozionale, acţiune care a fost direct îndrumată de serviciul bazei furajere din cadrul secţiei agricole regionale.

In acţiunea de îmbunătăţire a păşunilor din Dobrogea trebuie antrenate mase cît mai largi de oameni ai muncii şi îndeosebi tineretul. In felul acesta măsurile arătate vor putea fi aplicate în mod corespunzător, fapt care va duce negreşit la mărirea şi îmbunătăţirea producţiei păşunilor, la dezvoltarea sectorului zootehnic din regiune.

Ing. ŢUCRA IANCU
I.C.A.R. Valul Traian,
regiunea Constanţa

DIN UNIUNEA SOVIETICA

SARANGA

O informație apărută în ziar, arată că, printr-o hotărîre a Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., raionul Saranga a fost trecut din regiunea Kirov în regiunea Gorki.

Coborîm împreună cu fotograful în gara Sahunea și ne îndreptăm spre noul centru raional. Mașina pătrunde adînc în inima pădurii. Trecem printre pini și brazi înalți, cu crengile acoperite de zăpadă. Coama pădurii se scaldă-n azur...

Avem sentimentul că, dacă coborîm din mașină, vom călca într-o lume uitată de oameni... Același sentiment îl încearcă toți acei care umblă prin raioanele din nordul regiunii.

Trecem prin pădure și așteptăm să apară satul, ca... un „bîrlog al ursului". Dar, cînd ne apropiem de Saranga, înțelegem că aci e te o așezare, în care viața pulsează din plin.

Munca începe aici din zori. Luminile mai ard la geamuri, cînd grupuri de școlari încep să mișune pe ulițe, salariații să treacă cu pași repezi, sănii pline cu colhoznici să plece la lucru. S-a luminat de-a binelea. Casa de cultură, spitalul, clădirea comitetului executiv al raionului au ziduri albe ca laptele...

Intrăm în biroul tov. M. Kuklin, președintele comitetului executiv. Aflăm de la el multe lucruri noi și interesante despre noul raion, despre oameni și despre faptele lor...

Saranga e un sat colhoznic. In raion predomină agricultura. Dar raionul dispune de mari întinderi de pădure și de o industrie proprie: două fabrici de in, o întreprindere de prelucrare a lemnului, un combinat de produse alimentare. Intreprinderile și-au îndeplinit înainte de termen planul anual

Cei din Saranga s-au obligat să dea statului 3.000 tone de carne (4.300 kg. la o sută de hectare), 5.400 tone de lapte, cu 566 tone mai mult decît în anul trecut.

In raion sînt 16 colhozuri. Toate au pornit la luptă cu hotărîre să îndeplinească sarcinile care le revin în urma hotărîrii istorice a Plenarei Comitetului Central al P.C.U.S. din decembrie 1959.

Colhozuri ca „Noul Colos", „Octombrie Roșu" și altele, s-au obligat să îndeplinească trei planuri la carne, iar colhozul „Steagul Roșu" patru planuri.

La această luptă ia parte activă și școala. Am vizitat Școala medie și am discutat cu elevii. Cei din clasele mari studiază, afară de obiectele prevăzute în programă, bazele zootehniei, fitotehnia, teoria mașinilor.

La poștă am aflat că raionul Saranga este complet radioficat.

Dorința de a acumula cunoștințe e uriașă. In 1960, în afară de ziare, fiecare casă va primi diverse reviste.

Biblioteca se află în centrul satului, într-o clădire nu prea mare, dar foarte luminoasă. De fapt, aici sînt două biblioteci: una pentru copii și alta pentru vîrstnici. In sălile de lectură, în biblioteca copiilor sînt placarde, tabele, care recomandă cărțile noi... Biblioteca are 3.332 de cititori — o dovadă vie că cei din Saranga iubesc foarte mult cartea.

Am trecut prin sălile de lectură cu Taisea Naimușina, bibliotecara șefă.

— Biblioteca noastră are 25 de mii de volume, îmi spune ea cu mîndrie.

In raion sînt în total 16 biblioteci, în afară de bibliotecile volante de la ferme și de la brigăzile de tractoare.

Am vizitat Casa de cultură, unde în seara aceea se repeta o piesă cu subiect din viața colhoznică: „Ne cheamă zorile". Am mai vizitat și laboratorul agrochimic și de controlarea semințelor. Pe masă, în fața laborantei A. Efremova, erau mai multe săculețe aduse de colhozul „Pobeda". Efremova controla semințele și spunea mulțumită:

— Sînt niște semințe foarte bune!

Colhozul „Pobeda" e un colhoz mijlociu în raionul Saranga. Am hotărît să-l vizităm și să stăm de vorbă cu colhoznicii.

Președintele colhozului, Pavel Uestinjanin, ne-a spus că anul trecut colhozul a avut un venit de 2 milioane 800 de mii de ruble, cu 900 de mii de ruble mai mult față de anul 1958. Anul acesta, venitul colhozului și deci și al colhoznicilor va crește.

— Oamenii noștri trăiesc bine. Sînt harnici și de aceea avem de toate...

Cînd am aflat că la casa de economii a raionului depunerile au ajuns la 8 milioane ruble, am înțeles și mai bine adevărul spuselor președintelui colhozului „Pobeda".

...Vifornița acoperise drumurile care duc spre Saranga. Ca să ajungem la gara Sahunea, a trebuit să recurgem la serviciile unui șofer curajos, care ne-a transportat cu mașina „GAZ-63".

Am trecut iar prin desișuri de păduri încremenite sub pături groase de nea.

Dar acum, Saranga nu mai părea o așezare uitată de oameni. Inconjurați de păduri, oamenii din Saranga — noul centru de raion, al cincizecelea raion al regiunii Gorki — muncesc cu înflăcărare. In munca, în gîndurile, în visurile lor, se reflectă, ca într-o oglindă, viața minunată a Patriei noastre Sovietice.

V. MALINGHIN

Hidrocentrală pe un canal de irigație

La Institutul „Gruzghiproselelectro" s-a terminat elaborarea unui original proiect pentru un nou tip de hidrocentrală sătească ce se va construi pe baza unei căderi de apă formată de un canal de irigație.

Inginerii Institutului au proiectat pentru prima oară în Uniunea Sovietică o hidrocentrală sătească fără clădire. Generatorul, hidroturbinele și celelalte instalații hidrotehnice vor fi așezate în învelitori speciale de protecție. Construirea hidrocentralei după acest proiect va permite să se realizeze o importantă economie de mijloace bănești. De pildă, pentru construirea unei hidrocentrale de acest tip în raionul Mtheta se vor economisi pînă la 500.000 ruble. Prețul de cost al construcției noii hidrocentrale se va reduce și datorită faptului că proiectanții au folosit construcțiile de cap, ridicate la timpul lor pentru canalul de irigație.

Un procedeu chimic de conservare a grînelor

La Institutul Unional de cercetări pentru creșterea cailor a fost elaborat un procedeu chimic de conservare a grînelor furajere. Oamenii de știință au propus să se folosească pirosulfitul de sodiu ca mijloc care ferește grînele de alterare și încolțire atunci cînd ele au fost recoltate în condiții atmosferice nefavorabile.

Tratarea grînelor furajere cu acest produs chimic este absolut inofensivă pentru animale: după un timp anumit pirosulfitul de sodiu se descompune și se volatilizează.

In prezent, la Institut sînt în curs cercetări care au drept scop îmbunătățirea proprietăților preparatului și a mijloacelor de utilizare a acestuia.

Din viața țărănimii indoneziene

Indonezia sau mai bine zis arhipelagul indonezian se întinde între Oceanul Indian și Oceanul Pacific. Trei mii de insule, cele mai mari fiind Sumatra, Java, Sulaneri și Irian, Kalimantan sau Borneo, se resfiră pe o lungime de 5.000 kilometri. In total, Indonezia are aproape 2 milioane kilometri pătrați. Peste 250 limbi și dialecte unele complet diferite de celelalte. De pildă javaneza este vorbită de 40 milioane de locuitori, dintr-o populație de aproape 90.000.000. Capitala Indoneziei este Djakarta. Președintele republicii, Sukarno, prieten al țărilor socialiste ne-a vizitat de curînd țara.

★

Vreme de trei secole Indonezia a fost prada celei mai cumplite exploatări colonialiste. Alături de colonialiștii olandezi, care au supt bogățiile țării se ridicase în ultimii zeci de ani și o burghezie autohtonă trădătoare a poporului muncitor subjugat.

Inainte de eliberare din lanțurile colonialiștilor, foamea, vărsatul, frigurile, tuberculoza, holera, tifosul și uneori ciuma făceau ravagii mortale în rîndurile populației și mai cu seamă în ale copiilor. Statisticile oficiale arată că 50 la sută din copii nu atingeau vîrsta adultă. Cea mai mare parte dintre micuțele victime proveneau din rîndurile copiilor de țărani muncitori.

PENTRU COLONIALIȘTI, PENTRU PRIMARI, PENTRU OFIȚERI...

Cruntă era înainte vreme viața țăranilor indonezieni. Exploatarea, prin aristocrația locală, cîrdășia ei cu străinii asupritori, ca și munca forțată la care erau supuși țăranii au adus bogății fabuloase Companiei Indiilor, o societate pentru exploatarea bogățiilor aproape a tuturor țărilor Asiei.

Indonezia este o țară bogată, cu un pămînt foarte roditor. Trei recolte de orez pe an; palmieri din seva cărora se scoate laptele de cauciuc; cafea, cacao, mine cu metale prețioase etc.

Cui foloseau însă toate astea? Bineînțeles că nu poporului care trudea din greu, ci domnilor capitaliști olandezi și clicii acestora.

Țăranul indonezian trebuia să lucreze cel puțin 240 de zile pe an pentru profitul colonialistului și pe măsură ce foamea devasta regiuni întregi, taxele, impozitele curgeau.

Impinși de foame, țăranii indonezieni se atingeau de o parte din orezul pe care moșierii li-l dădeau pentru însămînțare. Cînd venea vremea pentru ieșit la însămînțat, ca să-și acopere lipsurile, bieții oameni recurgeau la chiaburii din sat. Altminteri îi așteptau bătaia cumplită cu biciul, condamnarea la închisoare, confiscarea sau chiar incendierea colibei.

Dobînzile luate de chiaburi erau uriașe. Țăranii indonezieni n-au putut pe-atunci ieși niciodată din datorii, deși munceau pînă se prăbușeau de epuizare pe ogoare.

ALINGAN... PLANDJAN...

Triste amintiri aceste cuvinte cari la noi în țară se numeau rusfeturi, boierească etc.

Șaizeci și două kilograme de orez trebuiau plătite taxă pe recoltă pentru petecul de ogor. O sută douăzeci și patru kilograme primarului. Apoi venea obligația în păsări pe care țăranul trebuia să le dea autorităților guvernamentale în afară de alte cantități de orez. De asemenea, militarii care îi „păzeau" își cereau și ei partea. Chiaburii luau dobîndă și capete...

Ce-i rămînea țăranului indonezian după ce trudea să scoată trei recolte de orez pe an pentru boier? O cracă de palmier ca să se spînzure de ea sau fuga.

VREMURI NOI, INSORITE

Odată cu eliberarea țării de sub jugul japonezilor cari ocupaseră Indonezia în timpul celui de-al doilea război mondial și apoi al colonialiștilor olandezi care veniseră să-și reia în stăpînire moșiile, o eră nouă a început pentru țăranii indonezieni ca și pentru întregul popor.

Asistența sanitară a început să-și arate binefacerile. Zeci de milioane de vaccinuri și seruri au salvat copii, pe tineri și bătrîni de boli. Mai sînt încă bolnavi de lepră, de trachoma (boală de ochi) și de tuberculoză, urmări ale negrului trecut. Dar numărul celor bolnavi scade vertiginos odată cu creșterea numărului de policlinici și spitale nou înființate.

Partidul Comunist Indonezian, care reprezintă o forță puternică susține guvernul Sukarno, în luptă pentru progres. Comuniștii indonezieni luptă neînfricați pentru o viață fericită a întregului popor indonezian, împotriva colonialismului și feudalismului.

ANTON ALEXE

Intreaga omenire înfierează politica agresivă a imperialiștilor americani

La 23 mai, la sesiunea specială a Consiliului de Securitate al O.N.U., au început lucrările privitoare la acțiunile agresive și provocatoare ale aviației militare a S.U.A. împotriva U.R.S.S. In cuvîntarea pe care a rostit-o în sesiune, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a demascat cu tărie acțiunile S.U.A. împotriva păcii și a înțelegerii între popoare, cerînd Consiliului de Securitate să se ia măsurile cuvenite pentru a se pune capăt acestor acțiuni. El a arătat, cu dovezi concrete, că guvernul președintelui Eisenhower duce o politică agresivă împotriva U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste încă de la venirea sa la putere.

După cum se știe, zborul avionului „U-2" întreprins la data de 1 mai a constituit, de fapt, o torpilare premeditată a conferinței la nivel înalt. In situația creată de către guvernul S.U.A., guvernul sovietic avea toate motivele de a nu pleca la Conferința de la Paris, știind că unul dintre participanții la conferință a desfășurat, pe față, o politică dușmănoasă, agresivă față de U.R.S.S. Trecînd peste aceste considerente, N. S. Hrușciov a plecat însă la Paris. Pentru îmbunătățirea situației grele create de agresiunea americana împotriva U.R.S.S., guvernul S.U.A. ar fi trebuit să condamne acțiunile aviației sale și să declare că va lua măsuri ca asemenea acte neîngăduite de legile internaționale să nu se mai repete.

Ce s-a întîmplat însă?

Președintele S.U.A., Eisenhower, cu un cinism nemaiîntîlnit în relațiile internaționale, a justificat violarea spațiului aerian al U.R.S.S. susținînd că acțiunile de spionaj fac parte din politica guvernului S.U.A.

E drept, în fața argumentelor zdrobitoare aduse de N. S. Hrușciov și de teama opiniei publice mondiale, Eisenhower a „promis" că incursiunile avioanelor americane asupra teritoriului sovietic vor fi... suspendate pînă în ianuarie 1961. Aceasta însă constituie, de fapt, o încercare de a camufla acțiunile agresive americane asupra U.R.S.S. și de a se sustrage de la răspundere în fața opiniei publice mondiale.

In lucrările Consiliului de Securitate a fost scoasă totodată în evidență, perfidia cu care guvernul S.U.A. s-a purtat față de Uniunea Sovietică. In vara anului 1959, președintele S.U.A., Eisenhower, l-a primit la Washington pe N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic. L-a tratat cu amabilitate, i-a vorbit de necesitatea întăririi încrederii reciproce între state. In timp ce președintele Eisenhower îl primea însă pe Hrușciov la Camp David și-l trata ca pe un oaspete drag, forțele militare ale S.U.A. erau angajate în înfăptuirea unui program de acțiuni agresive și spionaj împotriva Uniunii Sovietice, aprobat personal de același președinte Eisenhower.

Și nu numai atît.

In timp ce statele se pregăteau de conferința la nivel înalt, avioane americane erau trimise să violeze frontierele U.R.S.S., cu misiunea de a spiona, pe baza aceluiași program aprobat de președintele Eisenhower.

In limbajul cercurilor reacționare din S.U.A. aceasta se numește, poate, „diplomație". „Una vorbim pe față și alta facem în spate". Pe limbajul oamenilor cinstiți, asemenea procedee înseamnă însă necinste.

Reprezentantul Uniunii Sovietice la Consiliul de Securitate al O.N.U. a arătat, în cuvîntul său, că politica S.U.A. reprezintă o mare primejdie pentru pace. El a subliniat că „dacă ar triumfa concepția imperialiștilor americani că au dreptul să pătrundă pe teritoriul altor state din motive care ar fi dictate de interesele apărării, aceasta ar însemna încurajarea agresorului". „In ziua cînd ar învinge o astfel de concepție ar trebui să subscriem la actul de deces lipsit de glorie al O.N.U." — a subliniat Gromiko.

Doborîrea avionului american de spionaj a dovedit că Uniunea Sovietică dispune de forțele necesare pentru a zădărnici orice încercare de încălcare a frontierelor sale, pentru a impune respectarea drepturilor ei legitime. Dar aci nu e vorba numai de Uniunea Sovietică. E vorba de orice stat mic sau mare, ale cărui drepturi ar putea fi încălcate. Prin delegația sa la Consiliul de Securitate, Uniunea Sovietică pledează pentru asigurarea securității și respectării tuturor statelor. De aceea, alături de Uniunea Sovietică, toate popoarele lumii cer Consiliului de Securitate să examineze cu atenție această problemă și să ia toate măsurile necesare, pentru a pune capăt metodelor tîlhărești în relațiile internaționale.

In întreaga lume au loc, în prezent, adunări ale oamenilor iubitori de pace, care sprijină politica justă a Uniunii Sovietice și condamnă cu hotărîre pe imperialiștii americani care au torpilat conferința la nivel înalt. In ziua de 22 mai, de pildă, la Șanhai, în R.P. Chineză, a avut loc un uriaș miting la care au luat parte peste 3 milioane de oameni. In Italia, în Franța, în Grecia, în Anglia, în diferite țări capitaliste au avut loc mari mitinguri în care au fost înfierate acțiunile de spionaj ale S.U.A. Insuși în Statele Unite ale Americii, s-a ridicat un val puternic de critici la adresa guvernului Eisenhower. Printre cei care condamnă politica agresivă a guvernului S.U.A. se află și senatorul Kennedy, unul dintre eventualii candidați democrați la președinția S.U.A. El a spus că avionul spion american „a distrus șansele de succese la conferința la nivel înalt". La rîndul său, senatorul democrat Mansfield, a reafirmat că partidul democrat va continua să ceară anchetarea problemei deschise de zborul avionului de spionaj american și a problemei torpilării conferinței la nivel înalt. „Prestigiul Statelor Unite a scăzut în întreaga lume — a spus și senatorul Young — și nimeni nu poartă pentru aceasta o răspundere mai mare decît guvernul Eisenhower". De altfel, în S.U.A. situația creată de guvern prin agresiunea avionului spion doborît de U.R.S.S. este așa de grea, încît Comisia senatorială pentru Afacerile Externe a hotărît să înceapă o anchetă în legătură cu „afacerea U-2".

Poporul romîn urmărește cu interes lucrările Consiliului de Securitate. Așa cum arată Declarația guvernului R.P.R., cu privire la zădărnicirea conferinței la nivel înalt de către S.U.A., poporul și guvernul romîn sprijină pe deplin poziția demnă și hotărîtă a guvernului U.R.S.S., care corespunde întrutotul intereselor consolidării și apărării păcii în lume.

Poporul romîn socotește că O.N.U., în conformitate cu principiile Chartei O.N.U., are datoria să ia măsurile corespunzătoare pentru a pune capăt unor astfel de acțiuni agresive din partea S.U.A. Totodată, credincios politicii sale de pace, guvernul țării noastre consideră deosebit de actuală propunerea lui cu privire la crearea unei zone a păcii în Balcani, lipsită de arme atomice și de baze pentru rachete și proiectile teleghidate.

DIN ȚARILE DE DEMOCRAȚIE POPULARA

R. P. Chineză

In Republica Populară Chineză au luat o mare amploare lucrările de gospodărire a apelor. Planul pe anul 1959 de construire a unor mari instalații de gospodărire a apelor a fost îndeplinit înainte de termen. Numai în ultimele două luni ale anului trecut s-au executat săpături cu un volum de peste 11 miliarde metri cubi. Dacă s-ar face cu pămîntul săpat un val înalt și lat de un metru, s-ar putea încinge cu el de 290 de ori pămîntul pe la ecuator!

In prezent, așa cum relatează agenția China Nouă, se construiesc în R. P. Chineză un milion și jumătate de instalații pentru gospodărirea apelor, în cea mai mare parte instalații mici și mijlocii, construite mai ales cu forțele comunelor populare.

Se desfășoară într-un ritm intens și construirea instalațiilor mari, ca de pildă a nodului hidraulic din defileul Sanminsia, a celor șase instalații de pe Huanhe și a hidrocentralei de la Danțziankou, de pe rîul Hanșui, cel mai mare afluent al fluviului Ianțzi.

R. P. Albania

In Albania a început de curînd amenajarea primei plantații de trandafiri în vederea extracției uleiului din aceste flori.

Deocamdată astfel de plantații sînt amenajate numai în două gospodării de stat din Tirana, care vor planta pe o suprafață de cîteva hectare aproximativ 11.000 fire de trandafiri din cele mai renumite varietăți.

Pentru a se asigura culturilor de trandafiri cele mai bune condiții agrotehnice și climaterice, s-au și început lucrările la cîmp. Totodată se iau măsuri pentru extinderea în viitor a suprafeței acestor culturi.

R. D. Vietnam

La Dien Bien Phu, unde cu șase ani în urmă Armata populară vietnameză a obținut o victorie hotărîtoare împotriva agresorilor colonialiști, astăzi înflorește viața pașnică. Diferitele minorități naționale trăiesc aici înfrățite și obțin an de an succese tot mai mari în construirea țării lor.

Populația a creat aici 33 de cooperative agricole de producție care anul trecut au strîns o recoltă de 12.000 tone de orez, calculată pe cap de locuitor, aceasta înseamnă cu 311 kg mai mult decît înainte de eliberare.

La începutul anului 1959 a fost terminată aici construirea unui sistem hidrotehnic mijlociu, primul construit pînă acum în Regiunea Autonomă Thai Mieu.

Pe locul unde abia cu doi ani în urmă creșteau buruieni, a fost înființată anul trecut o gospodărie agricolă care cultivă orez, arahide și cafea pe o suprafață de 600 ha de pămînt. Gospodăria are o fermă cu 2.000 de animale de tracțiune și porci.

Au fost construite, de asemenea, un atelier pentru construcția de mașini, o moară, o fabrică pentru decorticarea orezului și un atelier de vase de pămînt. Din arme vechi au fost construite unelte agricole.

Au fost deschise numeroase magazine de unde populația se poate aproviziona cu un bogat sortiment de mărfuri de larg consum.

R. D. Germană

Studenții din R. D. Germană contribuie la dezvoltarea agriculturii, participînd la numeroase lucrări de la sate.

Un grup de 200 de studenți de la Universitatea „Karl Marx" din Leipzig, dintre care mulți sînt viitori agronomi și medici veterinari și de la școala superioară de construcție din Cottbus lucrează în prezent în cooperative agricole de producție și în gospodării de stat din regiunea Cottbus. Ei ajută noile cooperative agricole de producție să-și organizeze cultivarea în comun a terenurilor agricole și la elaborarea planurilor de producție. Ei fac, de asemenea, un control al sănătății păsărilor și vitelor din inventarul cooperativelor agricole de producție.

In cadrul practicii studenții de la Institutul pentru construcții rurale de pe lîngă școala tehnică superioară din Dresda acordă un ajutor prețios agriculturii, elaborînd proiectele unor numeroase construcții de la sate. Aceste proiecte vor fi realizate parțial în cadrul lucrărilor de diplomă. Astfel, vor fi construite numeroase clădiri pentru servicii sociale, locuințe, construcții culturale și numeroase clădiri care vor deservi producția agricolă.

Negru pe alb

Continuînd tactica „războiului rece", forțele militare ale S.U.A. se dedau la acte de piraterie intensificînd zborurile de provocare deasupra vaselor comerciale sovietice.

Piraților de peste-ocean
Un singur amănunt le scapă
Că pescuind în ape turburi,
Ușor ei pot... intra la apă.

In urma demonstrațiilor antiguvernamentale ale studenților, guvernul Turciei a dispus închiderea universităților și amînarea examenelor pînă în octombrie

Luînd o măsură arbitrară,
Acum apare evident:
Dup-o expresie școlară
Guvernul cade... repetent.

V. F.

Proiecte însuflețitoare

(Urmare din pag. 1)

tehniciana Ana Avesalon, deputată în Marea Adunare Națională, membrii grupei sindicale au făcut propuneri prețioase, discutînd despre prevederile proiectului de Directive.

— A obține cîte 5 ouă pe an peste plan, de la fiecare din cele 4.000 de găini pe care le creștem, — așa cum propun eu, a spus îngrijitoarea fruntașă Palade Tudora, s-ar pare că nu e cine știe ce mare lucru. Totuși, această depășire va însuma 20.000 de ouă peste plan, adică 15.000 de lei. Socot că vom putea nu numai îndeplini dar chiar și depăși acest angajament. Zilele trecute, conducerea gospodăriei ne-a ajutat să amenajăm o frumoasă tabără de vară pentru păsări. Aici, tovarășii din secția mecanică au tras apă, folosind țevi ce păreau inutilizabile.

Stînd de vorbă cu tov. Manolache Gh., președintele sindicatului — maistru de cultură în gospodărie — acesta mi-a arătat că membrii consiliului gospodăriei au discutat pe larg prevederile proiectului de Directive și au alcătuit planuri, ținînd seama de sarcinile trasate gospodăriilor de stat. Astfel, deși pînă acum gospodăria de stat Voluntari nu are încă sector taurin, ea va procura încă în acest an 100 de vaci de lapte și va dezvolta pînă în 1965 în fiecare an ferma respectivă, cu cîte 30—40 de vaci. Totodată, baza furajeră va fi asigurată din producție proprie.

De asemenea, gospodăria va lărgi mult producerea legumelor forțate, spre a contribui în cursul iernii și primăvara de timpuriu la aprovizionarea oamenilor muncii din Capitală, cu diferite trufandale. Astfel, pînă în 1965, gospodăria va lărgi suprafețele serelor (care n-au în prezent decît 400 m.p.) la 20.000 de m.p. Deosebit, vor fi produse legume forțate în răsadnițe calde pe cel puțin 50.000 m.p.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".